

NASLOV—ADDRESS:
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO
Telephone: Henderson 2912

POZOR!

V LETOANJEM KONVEN-
NEM LETU SE UDELEŽU-
JE REDNO MESEČNIH SEJ
IN RAZMOTRIVAJTE NA
ISTIH V KORIST JEDNOTE

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota

Je prva in najstarejša
slovenska bratstva pod-
porna organizacija v
Ameriki

Posljuje že 45. leto

GESLO KSKJ. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1106, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22d, 1918.

NO. 28 — ŠTEV. 28

CLEVELAND, O., 13. JULIJA (JULY), 1938

LETO (VOLUME) XXIV.

**JUBILEJA SLOVENSkih
BRATSKIH ORGANIZACIJ**

40-LETNICA J. S. K. JEDNOTE—30-LETNICA ZAPADNE SLOVENSKE ZVEZE

V tekočem mesecu juliju bo dvoje naših slovenskih podpornih organizacij obhajalo svoje pomembne jubileje.

Druga najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki, Jugoslovanska Katoliška Jednota s sedežem na Ely, Minn., bo sredi tega meseca praznovala svojo 40-letnico, ali svoj rubinast jubilej. V ta namen se bo vršila na Ely v dnevih 16., 17. in 18. julija primerna slavnost.

Zvečer 16. julija se vrši v Community Center slavnostni banket, na katerem bodo predstavljeni še živeči ustanovitelji Jednote. Jednota je bila ustanovljena v Ely, Minn., kjer ima tudi glavni urad in kjer se bo slavnost vršila. Slavnostni govornik bo svetnik jugoslovanske poslanstva v Washingtonu, dr. Vladimir Rybar. Dne 17. julija popoldne se vrši piknik v Sandy Pointu, kjer bo glavni govornik zavarovalniški komisar države Minnesote. Dne 18. julija se pa vrši v Jednotinem glavnem uradu svečano zborovanje vseh glavnih uradnikov, nakar se poda odbor na pokopališče v Ely, kjer bodo položili venec na grob prvega predsednika Jednote Josipa Agniča.

Povodom 40 letnice obstanka JSKJ. je izšla "Nova Doba," ki je uradno glasilo navedene Jednote na 14 straneh, 8 slovenskih in 6 angleških. V istem posnemamo, da se je J. S. K. J. začela iz nekdanjih društev naše Jednote; tako je bil tudi prvi njen predsednik Mr. Jos. Agnič istočasno ali zaenot predsednik naše KSKJ., izvoljen na 5. naši konvenciji v Pueblo, Colo., začetkom julija, 1898; resigniral je pa dne 16. avgusta 1898.

Druga slavljenka je pa Zapadna Slovenska Zveza s sedežem v Denverju, Colo., ki je bila ustanovljena 5. julija l. 1908. Ista obhaja svoj biserni jubilej ali 30 letnico.

K obema navedenima organizacijama spada tudi lepo število članstva naše Jednote.

Naj veljajo obema naše iskrene čestitke!

POZOR ČITATELJI!

Z današnjo številko smo začeli na 6. strani priobčevati krasno zgodovinsko povest "Stražnji ognji" izpod peresa znanega ljudskega pisatelja Franceta Bevka. Povest se vrši za časa turških vpadov na Kranjskem, osobito po Vipavski dolini, kako so krvoločni Turčini ropali in morili naše ljudstvo in seboj s silo jemali dečke in deklice slovenskih staršev, iz katerih so pozneje nastali janičarji. Povest je osobito zanimiva v sredi, najbolj pa še proti koncu.

Vsi člani vaše družine bi morali biti zavarovani pri naši Jednoti.

VESTI IZ CLEVELANDA

Naši novi državljani

Pri zaslišanju zadnji petek na zvezni sodnji so sledeči naši ljudje postali ameriški državljani: Rosie Mihčič, Frank Suselj, Joseph Logar, John Nadoh, Martin Vugrinac, Mary Godec, Agnes Vidic, Katarina Graf, John Klenholz, Anton Vinkler, John Perko, Sofia Svedis, Frank Pavlovič, John Bolešček, Jakob Gruden, Alojzij Ziherl in Frank Hegler. — Skupaj 17 novih državljanov, v tekočem letu pa 189. Vsem skupaj prav iskrene čestitke!

Minnesotski novomašnik na obisku

Za teden dni se je nahajal tukaj na obisku pri svojem sorodniku Rt. Rev. J. Omanu Rev. Matija Blenkush, ki je dne 16. junija t. l. daroval svojo prvo slovesno sv. mašo v Brockway, Minn., kjer živijo njegovi starši. Novomašnik je iz tretjega rodu. Oba, oče in mati sta rojena v Ameriki, vendar še Father Blenkush govori in piše slovensko. Nastavljen je sedaj v St. Francis fari v Denverju, Colo., kjer bo deloval kot kaplan.

Novi grobovi

Radi vročine je preminul v soboto popoldne Martin Hozijan, stanujoč na 1367 E. 43rd St., star 48 let. Ranjki je bil doma iz sela Otize, fara Lendava v Prekmurju. V domovini zapušča enega brata, tukaj soprogo Marijo in hčerko Izelo. Bil je član društva sv. Štefana št. 224 KSKJ. in še nekega drugega društva. — Dne 8. julija je preminula Mrs. Barbara Grimišič, 641 E. 123 St. Pokojna je bila rojena v Jolietu leta 1895 in zapušča tu žalujočega soproga Martina in 15 let starega sina Franka. Njen soprog je doma iz fare Ig pri Ljubljani. Pokojnice deklisiše im je bilo Kure. Poleg soproga in sina zapušča ranjka v domovini očeta, dva brata v Clevelandu, Johna in Antona Kure, sestro Mary Lavriha v Lorainu kot tudi druge sorodnike. Ranjka je bila članica društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ. — Dne 9. julija popoldne je po dolgi bolezni preminul v Glenville bolnici rojak Joseph Bartol, po domače Bertkov, v starosti 42 let. Doma že bil iz vasi Hrib, pošta Loški potok, od koder je prišel v Ameriko pred 25 leti. Stanoval je na Rockefeller Rd., Wickliffe, O. Tu zapušča žalujočo soprogo Mary, roj. Kernc, dva sina, Joseph in William in mnogo drugih sorodnikov, v Kanadi pa brata Ludvika, in stari domovini brata Johna in Franka ter dve sestrji Pauline in Mary. — Dne 11. julija dopoldne je bil ubit v Collinwood Shale Brick na Saranac Rd. John Primer, ki je stanoval pri družini Fier na 813 Alhambra Rd. Pokojni je bil star 51 let in je bil doma iz Device Marije v Polju pri Ljubljani, odkoder je prišel v Ameriko pred 25 leti. Tukaj ne zapušča nobenih sorodnikov, v stari domovini pa so-

(Dolje na 5. strani)

POMEMBNA SLIKA JEDNOTE SLAVNOSTI 3. JULIJA

Slika nam predstavlja prizor blagoslovljenja vogelnega kamna našega novega Jednotinega doma. Na levi stoji Rev. M. J. Butala, v sredini je Rt. Rev. J. J. Oman, poleg njega stoji Rev. George H. Kuzma. V ozadju je videti brata Zalarja in brata Gospodariča. Poglejte velik napis na vogelnem kamnu.

Zaključno poročilo o slavnosti

Dne 3. julija okrog 2. ure se je pričel v velikem in krasnem Rivals parku, tamkaj na hribu popoldanski program spojen s piknikom, katerega se je udeležilo okrog 3000 oseb. Stari Jolietčani se ne spominjajo še tako velike udeležbe v omenem parku. Oder na verandi pavilijona, oziroma plesišča je bil ozaljšan z zastavami in tudi z primernim napisom udeležencem v pozdrav. Na odru je med presledki igralo dvoje godb, šolska godba fare sv. Jožefa in mestna šolska godba iz Rockdale. Gl. uradniki Jednote so imeli odkazane častne sedeze na odru, tako smo imeli tudi v naši sredini starostno našo Jednoto, prvega blagajnika in soustanovnika brata Štefana Stanfla. Dasiravno že v visoki starosti, je bil brat Stanfel ta dan izredno vesel in se je gotovo počutil kakor pred 44 leti ob ustanovitvi KSKJ. Stoloravnatelj popoldanskega programa je bil brat John Churnovič, predsednik društva sv. Jožefa št. 2 v Jolietu, ki je vse navzoče glavne uradnike in uradnice v imenu jolietških in rockdalskih društev, tako tudi vse cenjeno občinstvo lepo pozdravil v obeh jezikih.

Zatem je pred mikrofonom prvi stopil naš glavni tajnik, br. Jos. Zalar. Ves zadovoljen in s smehljajem na navzočo ogromno množico poslušalcev se je v svojem govoru zlasti spomnil začetka KSKJ., kako se je takrat pred 44 leti zbrala pešička dobromislečnih mož, ki so ustanovili podporno organizacijo, na katere delovanje danes lahko s ponosom gledamo. Ta pešička mož je postavila prvi temelj organizaciji, ki je sprejela v svoje okrilje že toliko tisočev članov in delovala v dobrobit našega naroda štiri desetletja in pol. Vendar pa je današnji dan prav tako velikega pomena, kot je bil ustanovni dan K. S. K. Jednote, kajti danes smo položili drugi temelj, temelj novemu domu KSKJ., v

katerem bomo nadaljevali to, kar so naši predniki začeli. S tem uspehom, — je zopet povdarjal govornik, — upamo, da bodo minila med nami vsa razna nasprotja in nesoglasja, ki so tu in tam več ali manj škodovala. Sedaj, ko imamo dom, idimo vsi s ponosom naprej za večjo in močnejšo K. S. K. Jednoto! — Brat Zalar je žel za svoj ognjevit govor mogočno priznanje številne množice, kajti ko je skočil, je zadonelo močno ploskanje v pozdrav govorniku, ki je tako izražalo svoje zadovoljstvo. Po končanem govoru je br. Zalar predstavil množici brata Štefana Stanfla, soustanovitelja K. S. K. Jednote in prvega blagajnika naše Jednote, katerega so številni navzoči burno pozdravljali zaenot mu je izročil velik šopek cvetlic v poklon. Drugi še živeči ustanovnik je br. Brunski v Tiffin, Ohio. Brat Stanfel, vidno ganjen

Lepa spominska knjiga

Od minule velike Jednote slavnosti z dne 3. julija t. l. povodom blagoslovitve vogelnega kamna našega novega Jednotinega doma je preostalo še nekaj "Spominskih knjig."

Ta ličena tiskana in mehko vezana knjižica, v velikosti 7x10 palcev obsega 72 strani. Tiskana je v slovenskem in angleškem jeziku in vsebuje dva lepa članka o naši Jednoti, slike vsega sedanjega gl. odbora, sliko pok. duhovnega vodje Rev. J. Plevnika, sliko rojstne hiše K. S. K. J., stari Jednotin in novi Jednotin dom, pesem "Naš novi dom," program, čestitke, in sliko nameščencev v glavnem uradu. Naročite si to knjižico za spomin in pošljite z naročilom vred za 15c znak na tajnika društva sv. Jožefa št. 2:

Mr. Robert L. Kosmerl,
754 N. Hickory St.
Joliet, Ill.

se je iskreno zahvalil za to pozornost in izkazano mu čast. Še v precej krepkih besedah je priporočal osobito mladini, da naj sledijo delovanju svojih prednikov, to je očetov in mater, pa bo naša Jednota gotovo vedno bolj in bolj napredovala.

Zatem je brat glavni tajnik predčital brzojavne čestitke sledečih: Rt. Rev. Msgr. B. J. Ponikvar, župnik fare sv. Vida v Clevelandu, O., Math Pavlakovich, II. podpredsednik K. S. K. J., Pittsburgh, Pa., gl. nadzornik KSKJ. Frank Lokar in njegova soproga, Pittsburgh, Pa., urednik Our Page, brat Stanley P. Zupan, in Tiskovna družba Ameriške Domovine, Cleveland, O.

Ker ni bilo mogoče uredniku angleške sekcije našega lista udeležiti se te slavnosti, naj nam bo dovoljeno tukaj navesti njegove brzojavne čestitke k tej slavnosti:

"On this historic day the Union marks an era of progress, advancement founded and guided by principles and ideals meant for Godfearing men and true fraternalists. May the cornerstone, which will be blessed link the past to the present. May the building serve as a monument to those, who have labored in the past and be a source of inspiration to those of the present and to generations to come."

Vsem tem je množica zaklicala trikratni: "Živjijo!"

Nato je zapel jolietški slovenski cerkveni zbor pod vodstvom Mr. Rozmana tri pesmi: "Opomin k petju," "Soče voda je sumela," in "Kdor hoče žaba bit."

Naš brat gl. predsednik je imel že dopoldne poleg vogelnega kamna novega Jednotinega doma jako pomemben govor; tako je tudi tukaj bolj na kratko izrazil svoje veselje in pozdrave vsem navzočim. Zaenot se je oprostil nadaljne udeležbe ker se hoče udeležiti še cerkvenega piknika doma v Waukeganu.

Temu je sledil nastop pev-

skega zbora "Ilirija" iz Collinwooda, O. pod vodstvom Mr. M. Rakarja. Zapeli so nam tri lepe pesmi: "Savinjski dol," "Bodi zdrava domovina," in neko hrvatsko.

Zatem je govoril pomožni župnik cerkve sv. Jožefa Rev. G. Kuzma, povdarjajoč veliko vrednost katoliških društev in Jednote.

Temu je sledil govor brata Josip Kuharja, mladega župana mesta Rockdale, Ill., ki je polbrat tajnika našega finančnega odbora br. Fr. Gospodariča. Brat Kuhar je omenjal velike uspehe združenega dela in bratstva, in na take uspehe smemo tudi mi še v bodočnosti gledati pri naši Jednoti; k temu naj nas bodri in nam kaže naš novi krasni Jednotin dom.

Brat L. Železnikar, pomožni tajnik je zatem povdarjal pomen današnje velikega dneva za jolietško naselbino in za našo Jednoto. Spomnil se je naših vrlih pionirjev, ki so ustanovili prvo slovensko podporno organizacijo v Ameriki (KSKJ.), katerim moramo biti za to hvaležni s tem, da vedno delujemo kot marljivi Jednotarji zanj.

Naš novi blagajnik br. Matt Slana je nato prvič kot glavni uradnik nastopil pri kaki slični slavnosti. Najprvo je govoril v angleščini, potem pa še v slovensčini. Med drugim je omenil sledeče: "Ta vogelni kamen novega Jednotinega doma naj bo kot temeljni kamen naše vere, na katerega glejmo s ponosom in s spoštovanjem."

Temu je sledil duet mladega sinčka in hčerke brata stoloravnatelja J. Churnovicha, Richard in Darlene.

Nato je v kratkih besedah čestital in izrazil svoje veselje tajnik finančnega odbora brat Fr. Gospodarič.

Zatem je v navdušenih besedah sestra Mary Hochevar, nadzornica KSKJ. pozdravila navzoče in bodrila vse naše članstvo k skupnemu delovanju z znanim geslom: "Sloga jači, nesloga tlači."

(Dolje na 5. strani)

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Poljski svetnik v Ljubljani

V četrtek 9. junija so pripeljali v Ljubljano z brzovlakom iz Rima truplo poljskega svetnika sv. Andreja Bobola. Svetnikovo truplo je nestrohnjeno, dasi je bil umorjen od Kozakov že leta 1675 in sicer v mestu Pinsk. Truplo je bilo izpostavljeno v jezuitski cerkvi sv. Jožefa od 1. ure popoldne do polnoči v počaščenje, nakar so ga zopet v procesiji prenesli na vlak in ga peljali naprej na Poljsko.

Prešernov muzej

Rojstna hiša pesnika Franceta Prešerna na Vrbi na Gorenjskem bo od sedanjih lastnikov odkupljena in izpremenjena v mal Prešernov muzej. Za sedanje lastnike bo v bližini zgrajen drug dom v slogu gorenjske kmečke hiše. Potrebno vsoto za odkup Prešernove rojstne hiše je na poziv zadevnega odbora zbrala šolska mladina širom Slovenije. Zdaj se zbirajo prispevki za notranjo ureditev Prešernove rojstne hiše, katero nameravajo vpostaviti v tako podobo, kakor jo je imela ob Prešernovem rojstvu leta 1800. Kdor bo stopil vanjo, bo imel pred seboj pristno sliko imovite slovenske hiše izza onega časa.

Spomenik Emilu Adamiču

Cno soboto ob 7. zvečer je bilo na prostoru pred poslopjem Glasbene Maticе v Ljubljani slovesno odkritje spomenika-herme skladatelju Emilu Adamiču, ki se ga je udeležilo številno ljubljansko občinstvo. Bana je zastopal prosv. načelnik dr. Sušnik, knezoškofijski ordinariat stolni kanonik dr. Kimovec, mestno občino podžupan dr. Ravnihar in kulturni referent dr. Mole, Hubadovo župo dr. Švigelj, navzoč je bil tudi češkoslovaški konzul Minovski, zastopana so bila razna glasbena društva, razen tega pa so se udeležili proslave številni bolgarski trgovci, ki se sedaj mude v Ljubljani, in razni naši skladatelji: dr. Gojmir, Krek, Zorko, Prelovec in drugi.

Proslava se je pričela s slavnostno predigro skladatelja Smetane, ki jo je izvajala pod vodstvom g. Svetla železničarska "Sloga," nato pa so govorili in proslavili spomin E. Adamiča ljubljanski podžupan dr. Ravnihar, predsednik Hubadove župe dr. Švigelj, in zastopnik učiteljskega pevskega zbora Rupnik. Nato so združeni ljubljanski pevski zbori zapeli ob spremstvu godbe "Sloge" pod vodstvom Venturinja E. Adamičeve "Molitev." Ljubek je bil nastop dekl. zbora II. meščanske deklisiše šole, ki ga je vodila prof. Marija Lahajnar in ki je zapel tri Adamičeve kompozicije. Nastopili so nato številni ljubljanski in deželski pevski zbori, ki so izvajali samo Adamičeve skladbe. S tem se je Ljubljana primerno oddolžila Adamičevim zaslugam. Zadnja pot Andreja Gabrička Ljubljana, 25. junija. — (Dolje na 5. strani)

DRUŠTVENA NAZANILA

SESTANEK CLEVELANDSKIH DELEGATOV KSKJ.

S tem prijazno vabim vse delegate in delegatkinje 19. konvencije KSKJ. iz Greater Clevelanda na skupen sestanek v četrtek, dne 14. julija zvečer ob osmih v prostorih na 16921 St. Clair Ave.

Pričakujem vaše sigurne udeležbe in ostajam s sobratstvi pozdravi:

Anton Klančar,
tajnik in delegat društva Kristusa Kralja št. 226, sklicatelj.

Društvo sv. Jožefa, št. 16,
Virginia, Minn.

Vabilo na sejo
S tem vabim vse člane in članice tega društva, da se vsi brez izjeme in v polnem številu udeležite prihodnje važne seje dne 17. julija, točno ob dveh popoldne v Mestni hiši. Na tej seji bomo imeli volitev delegata za prihodnjo konvencijo, ki se vrši drugi mesec na Evelethu. Na dnevni red pride zaradi tega tudi več drugih jako važnih stvari; zato je dragi mi bratje in sestre, udeležite se te seje vsi, da bomo točke dnevnega reda lažje rešili, potem bomo gotovo tudi vsi bolj zadovoljni.

S sobratstvim pozdravom,
Joseph Jakše, tajnik.

Društvo Vitezi sv. Florijana,
št. 44, So. Chicago, Ill.

K 45 letnici društva
Še na naši glavni seji v decembru je bilo določeno, da priredimo letos zopet piknik in sicer povodom 45 letnice društva. O tem smo že tudi debatirali na več sejah. Naš piknik se vrši dne 7. avgusta in sicer v Kowalski Grove, 1017 Burnham Ave., Calumet City; to je lep ograjen prostor, kjer bomo lahko vsi v lepem razpoloženju kakor ena družina ta zgodovinski dan društva proslavili. Kdor ima avto, naj vzame Ave. "O", pa pride naravnost do cilja; za one, ki nimajo svojih avtov, bo pa društvo najelo truke, ki bodo vozili sem in tja.

Br. Edward Kompare, tajnik kluba naših Boisterjev pravi, da bodo isti dan igrali naši žogarji Baseball in sicer samo par blokov od piknikovega prostora.

Vsak član mora kupiti za \$1 tiketov, katere lahko na pikniku vporabi kakor gotov denar, za nečlane je pa vstopnina 25c, kakor je bilo sklenjeno na zadnji seji. Ako bi bil član društva zadržan, da se tega jubilejnega piknika ne more udeležiti, ga lahko zastopa žena ali kak drugi član njegove družine, ki tudi lahko potroši na pikniku omenjene tikete; ako pa ni član, mora kupiti vstopnico.

Ves program slavnosti naše 45 letnice, tako tudi kratko zgodovino društva bo odbor že pravočasno naznanil.

Pripravljali odbor deluje po naročilu članstva zadnje seje, da bo kolikor mogoče častno proslaviti ta naš zgodovinski dan v zadovoljstvo vseh in s tem še bolj pospešiti pravo bratsko ljubezen med članstvom društva Vitezi sv. Florijana.

K sklepu še vsem toplo priporočam, da bi agitirali za novo članstvo, da bi povodom 45 letnice pokazali, da spoštujemo društvo in našo drago Jednoto, tako tudi delo naših prednikov, ki so ga za nas započeli.

S pozdravom,

John Novak, zapisnikar.

Društvo Marije Pomagaj,
št. 79, Waukegan, Ill.

Vabilo na sejo
Redna mesečna seja našega

društva se bo vršila v nedeljo jutraj, dne 17. julija takoj po osmi sv. maši v šolski dvorani. Ker je ta zadnja seja pred konvencijo, in ker je še več važnih točk za rešiti, se prosi članstvo, da se udeleži te seje v polnem številu. Na tej seji bodo tudi razdeljene nagrade članom našega društva, ki so dosegli prvenstvo pri zadnji kegljaški tekmi v Sheboyganu.

Z bratskim pozdravom,
John A. Cankar, zapisnikar.

Društvo sv. Jožefa, št. 148,
Bridgeport, Conn.

Cenjeni mi sobratje in sestre! Zdaj, v vroči poletni dobi meseca julija in avgusta ne bomo imeli kakor navadno naših mesečnih sej ob nedeljah, ker gre na ta dan vsak rad kam venjak na deželo in bi bila bolj slaba udeležba. Seja za tekoči mesec julij se vrši na tretji petek, 15. t. m. zvečer ob 6. v navadnih prostorih; seja v avgustu bo pa četrty petek, 26. avgusta tudi zvečer ob šestih. Izvolite to premembo vpoštevat. Potem od septembra naprej bomo pa zborovali zopet po starem.

Od našega društva so bili izvoljeni sledeči trije delegati: za prihodnjo konvencijo: Martin Horvath, predsednik, Štefan Piczko, tajnik, in Josip Rezsonya, blagajnik.

S sobratstvim pozdravom,
Štefan Piczko, tajnik.

Društvo sv. Helene, št. 193,
Cleveland, O.

(Razno)
Že dolgo časa odlašam, danes pa bom napisala malo tega, malo onega. Upam, da bo s tem ustrezno marsikateri članici, ker drugače ničesar ne ve, kaj se dogaja pri društvu.

Najprvo o naših bolnih članicah. Te so: Mrs. Mary Zalar, naša podpredsednica, večletna predsednica in ob enem ustanoviteljica društva, ona je prestala jako težko operacijo; zdaj se zdravi že doma in je pod nadzorom zdravnika. — Mrs. Helen Lavrič; tudi ona je že članica od ustanovitve društva; ta hudo boleha že več let; poleg raznih drugih boleznih je zgubila še vid na obeh očesih. Kaj ne, jako žalostno! Članice so prošene, da jo obiščejo in tolažijo. — Mary Vidmar, ta je pa padla tako nesrečno, da si je zlomila roko, ter mora zdaj rada ali nerada počivati. — Josipina Peček; tudi ta je že dolgo bolana; gotovo bo zelo vesela če jo katera članica ali prijateljica obišče. Saj veste, da se človek tekom dolge bolezni čuti bolj zapuščenega zato pa, drage mi sestre, obiskujte naše bolnice, s tem jim boste nekoliko skrajšale njih žalostne ure. Vsem tem pa želim, da bi se kmalu popolnoma pozdravile, da bodo zopet lahko zdrave in vesele prihajale na sejo. Toliko o naših bolnicah.

Naj še omenim, da si tudi naše društvo prizadeva pomagati k napredku Slovenskega Doma na Holmes Ave.; v ta namen, je društvo kupilo še nekaj delnic.

Društvo sv. Helene ima najeto dvorano v označenem domu za dan 2. oktobra t. l. Zato vas vse članice, mlajše in starejše, prijazno vabim, da pridete na prihodnjo sejo dne 21. julija, takrat se bomo oddelile in domenile, kaj da naj se priredi omenjeni dan. Tudi je potrebno, da pridete na to sejo VSE, da boste dale navodila delegatinjam našega društva za prihodnjo konvencijo.

One naše članice, ki imajo "capes," so se letos že parkrat častno pokazale. To je bilo

ob otvoritvi Kulturnega vrta in pa zdaj, pri procesiji sv. Rešnjega Telesa. Vsa čast za vednim članicam, ki se udeležijo kadar prilika nanese; vse one, ki tako rade najdejo kak izgovor, pa prosim, da bi opustile v tem oziru vse morebitne predsodke. Kdo sploh zamore vsem ustreči? Pustite osebnosti na strani. Pomnite, da le v skupnosti je moč. Nazadnje boste prišle tudi vse same do spoznanja in boste rekly: Pa je bilo res prav, da sem šla. — Zato zopet na tem mestu apeliram na vse one, ki imate "capes," da kadar se bo vas vabilo, da se boste vse udeležile. Na ta način bo imelo naše društvo več pripoznanja, ugleda in vpliva; saj vendar društvo obstoji iz članic, ne pa iz samih uradnic. Kakoršne so članice, take so tudi uradnice. Hvala Bogu, pri našem društvu gre zdaj vse v najlepšem redu naprej, čeravno bolj počasi, toda sigurno!

Zdaj naj vam pa še malo potožim to, kar naši tajnici srce vedno teži. To je točnost plačevanja asesmentov. Saj sem to bridkost že tudi sama skusila, zato vem, da je res težko, kajti tajnica nerada suspendira članice, ali zalagati pa zopet ne more zanje, saj tudi sama svoj asesment težko plačuje v teh slabih časih, kako naj ga plačuje potem še za druge? Prošene ste torej vse zaostankarice, da bi kmalu svoj dolg poravnale, kajti naša tajnica bo šla na konvencijo, pa veste, da bo rabila denar.

S pozdravom,
Margit Kogovšek, blagajničarka.

Društvo sv. Križa, št. 217,
Salida, Colo.

Vabilo na sejo
Prijazno vabim vse člane in članice našega društva, da se udeležite prihodnje seje dne 17. julija ob dveh popoldne na domu tajnice, 225 "E" St.

Na tej seji bo treba več važnih stvari ukreniti, tako tudi kaj naročiti, ker to leto bo prvič odkar je bilo društvo ustanovljeno, in upam, da ne bo zadnjič, ko bo naše društvo poslalo delegatkinjo na konvencijo. Pridite vsi na prihodnjo sejo; po seji bomo imeli tudi malo okrepčila za žeje. — S pozdravom,

Katherina Drobnič, tajnica in delegatkinja.

Društvo Majke Božje Lurške,
broj 246, Etna, Pa.

Poziv na izvanredno sjednico
Sa ovime pozivljam sve naše članice, da dodju nefaljeno na izvanrednu sjednicu, koja će se vršiti u nedelju, 17. jula točno u 2 sata posle podne. Na ovoj sjednici budemo glasovali za kandidatinju prihodnje konvencije, pa s toga razloga mislim, da bi morale sve biti prisutne na sjednici.

Isto vreme prosim one, koje imate još one knjižice, da je sve donesete sobom, da budemo znale kako se ravnati. Prosim, vpoštevajte ovaj moj poziv!

Sa pozdravom,
Anna Krotec, tajnica.

DOPISI

Pred 19. konvencijo K. S. K. Jednote

S pota. — Čas kar beži pred nami; človeku se zdi, kot bi bilo včeraj, pa je že 21 let od druge konvencije KSKJ. tukaj v Minnesoti tudi na Evelethu; letos v avgustu bo pa že tretja v tej državi. Prva je bila leta 1895 na Towerju, katere se je udeležilo 17 delegatov; letos jih bo pa na Evelethu 225!

Vsled tega bo zopet letos na-

ša prijazna in hladna Minne-ameriških Slovencev širom U-nije, kjer se vrši 19. glavno sota pozorišče velikega števila zborovanje prve in najstarejše naše podporne organizacije (KSKJ.), saj je veridar baš v tej državi tekla zibelka naši ameriški Sloveniji; tu je bil dom naših prvih priselencev in prvakov v U.S.A.

Bratje in sestre K. S. K. Jednote! Ob tej priliki vsi skupno na plan, ne pa z onimi opazkami: "Kdo sem in kaj sem!" Vsi za enega kot bratje in sestre, skupno za vse!

Tako mislim, ko opazujem delovanje tukajšnjega pripravljalnega konvenčnega odbora za 19. konvencijo na Evelethu, Minn.

Znani so mi konvenčni slučaji in dogodki skoraj vseh konvencij KSKJ. Spominjam se prizorov pri sprejemu delegacije; pri zopetnem sestanku sorodnikov, domačinov in znancev.

Tako so mi nekateri tedaj veleli: "Matija, tega ali onega bi rad videl(a). Odsli smo z doma skupaj in se na parniku ali pa v New Yorku poslovlili; od tedaj se pa nismo več videli." Ker poznam večino naših rojakov širom držav, sem pogledal okoli ter jih v njih veliko veselje združil.

Tudi na sedanji konvenciji kakor čujem, se želi mnogo delegatov spoznati s svojimi domačimi; gotovo jim bodo prijazni in gostoljubni Evelethčani to izpolnili, saj ima tozadevni sprejemni ali stanovanjski odbor vedne sestanke.

Minnesota nas navdaja s spomini na naše prvake, prve priseljence, misijonarje: Baraga, Pirc, Lavtižar, Tomazin, Ločnikar, Trobec, Buh in drugi. V svoji zbirki imam njih zgodovinske zemljevide in risbe koder so potovali tedaj še po pragozdih in učili Indijance. Danes se pa po teh pokrajinah nahajajo cvetoče naselbine, trgi in mesta. Prva slovenska naselbina v Ameriki je bila l. 1866 ustanovljena pri Sv. Stefanu v Brockway, Minn. V tej državi je tudi naselbina Pierz (Pirc) in sicer v Morrison okraju v spomin in počast misijonarja Franciška Pirc, očeta umne sadjereje. Mnogo zlahtnega drevja raste in rodi se dandanes v Minnesoti, za katerega je naš Francišek Pirc dobil cepiče iz Slovenije ter to drevje sadil v raznih krajih. Nekje se nahaja tudi naselbina Buh.

Delegatje 19. konvencije bodo lahko videli bandero društva št. 93 iz Chisholma, ki si je izbralo za svojega patrona nepozabnega nam služabnika Gospodovega, škofa Friderik Baraga. Bandero nosi njegovo krasno oljnatno sliko z njegovim obrazom; to sliko je naredil neki nepoznani umetnik v Ljubljani.

Škofa Baraga, tako tudi mučeniškega misijonarja Lavtižarja spoštljivo častijo vsi minnesotski Indijanci.

Lavtižarju so postavili v Red Lake, Minn. spomenik Indijanci, Baragi pa drugorodci v Schroeder, Minn. Tako se nahaja tudi v Gornjem Michiganu okraj in mesto Baraga.

Ko sem bil l. 1930 poklican v Calumet in Eagle Harbor, Mich. ob proslavi 100 letnice prihoda Barage v Ameriko, sem imel tam na razstavi več reči iz Baragove dobe. Tam sem videl tudi več Baragovih predmetov (knjig, slik, obleko in celo njegovo posteljo); vse to hranijo tuji.

Zato pa, dragi mi ameriški Slovenci, bodimo ponosni na naše pionirje, katerih imena in delovanje delajo tudi nam čast celo v zgodovini Amerike. Dandanes imamo še dva naša rojaka, ki že celo vrsto let de-

lujeta tukaj med Indijanci, to sta Rev. Simo Lampe in Rev. Roman Homar, oba misijonarja-duhovnika iz reda sv. Benedikta.

Matija Pogorelec.

Zveza društev Najsvetejšega Imena, Cleveland (Newburg), Ohio

Zdi se mi potrebno in prav, da naznanim vsem članom in čitateljem "Glasila," da se je v Clevelandu nedavno ustanovila Zveza društev Najsvetejšega Imena Jezusovega. Zakaj se je ustanovila ta Zveza, hočem na kratko razložiti in opisati. Zato, da odborniki in isti, kateri se zanimajo za katoliška načela, organizirajo in pridobivajo vse katoliške Slovence v društva Najsvetejšega Imena Jezusovega. Načela društva so: Živeti po veri, ki je postavljena od sina Božjega, ogibati in varovati se hudobnih del in vsaj 4-krat na leto in če mogoče skupno prejeti sv. obhajilo.

Morda kdo poreče: "Vse to jaz že sedaj spolnujem, čemu mi bo še to društvo?" Če res spolnuješ, prav in čast ti; prideš v slabo družbo, in boš morda kaj kmalu vse to opustil. Če si pa v društvu, se spomniš, da si pri sprejemu obljubil iti k sv. obhajilu, ti bo ta obljuba sveta, katero boš gotovo držal do smrti. Ko je skupno sv. obhajilo, pa vidi tvoj prijatelj tebe in še veliko drugih skupaj pristopiti k mizi Gospodovi, bo v svojem srcu sklenil: "Tudi jaz bom pristopil k temu društvu!"

Sklep zadnje naše seje vršče se dne 4. julija v Collinwoodu je bil: Vsi katoliški fantje in moške v mestu Cleveland morajo biti tudi člani društva Najsvetejšega Imena. Sovražniki sv. vere porabijo vsako priliko za svojo propagando, zato pa mi ne smemo spati, da nam Gospod ne poreče: "Ti si spal, ko je sovražnik Judež prihajal."

Mi smo ponosni, da smo člani KSKJ., še bolj ponosni pa moramo biti, da smo člani društva sv. Imena, katerega zastava je križ, — naše odrešenje. Pri raznih organizacijah plačujemo visoke asesmente, da zavarovalnino pustimo svojim dedičem; pri društvu sv. Imena je pa tako mali asesment (pri nas samo 60c na leto), zavarovalnina pa bo za naše neumrjoče duše, ki gre z nami onkraj groba pred pravični sodni stol božji.

Tudi je bilo sklenjeno, da drugo nedeljo v mesecu septembra bo skupno sv. obhajilo v cerkvi sv. Vida za vse člane vseh štirih slovenskih fara v Clevelandu; o tem poročam še kasneje.

Tudi mi je v dolžnost, da se v imenu naše Zveze prav lepo zahvalim preč. g. monsignorju Rt. Rev. Hribarju za vse krasne govore. Bodite priprani, da Vaše prelepe besede bodo rodile lepe sadove. Tako ste nas tudi navdušili, da bomo s podvojeno močjo delovali za društvo Najsvetejšega Imena. Prav lepa hvala tudi članom društva Najsvetejšega Imena fare Marije Vnebovzete za vso postrežbo; vašo prijaznost in naklonjenost ohranimo v hvaležnem spominu.

Vi pa, člani naše dične organizacije K. S. K. J., pristopite še v društvo Najsvetejšega Imena Jezusovega. Ne izgovarjajte se: "Jaz živim po katoliško, ali jaz sem preveč oddaljen od cerkve." Vsi taki izgovori so ničevi, neumestni in neveljavni. Recite le: "Jaz hočem biti član društva Najsvetejšega Imena, katerega ime želim izgovarjati na zadnjo uro; s tem imenom naj se tuja moja duša loči iz telesa. Z imenom "Jezus" hočem in že-

lim potovati v večno življenje." Upam in želim, da bi bili prav vsi člani naše podporne matere KSKJ. tako srečni, saj imate priložnost izreči zadnjo besedo v življenju, — najsvejšee ime — Jezus. Ni samo tisti morda srečen na zemlji, kdor je slavljen in bogat, v resnici je lahko srečen le tisti, ki v svojem življenju sveto in pošteno živi, ter se srečno poslovi iz te solzne doline in z najsvejšim Imenom stopi pred nebeskega Sodnika.

Pozdrav vsemu članstvu naše Zveze.

Jakob Resnik, preda. Zveze dr. Najsv. Imena.

IZ COLORADSKIH HRIBOV

Crested Butte, Colo. — Prav nič čudnega ni, če Američani našo naselbino smatrajo in imenujejo za športni paradiz. V resnici je tukaj podnebje takomilo in okolica tako krasna, da prihaja vsako leto več letovčarjev semkaj na oddih. Posebno je ta kraj privlačen za ribiče; v raznih gorskih potokih in tudi v rekah se nahajajo zlahtne srebrenkaste postrvi, najboljše vrste ribe na svetu, katere lahko opazuješ ko se poganjajo iz vode za muhami.

Toliko turistov ni bilo še nikdar tukaj kakor letos. Dne 3. julija sem bil s svojo soprogo pri Spring Creek, pa sva naletela na tisoče avtomobilov iz vseh delov držav; vsak prostorček ob tej vodi je bil zaseden. Tako je bilo tudi pri Taylor jezuru, katerega so lansko jesen dovršili. Jezero je dolgo 12 milj, okrog vidiš krasne planine; ke rože v bujnem cvetju, trava je pa tako visoka, da jo človek težko prekoraci. Krasen je tudi pogled na visoke snežnike naokoli, kakor naše kamniške planine in Alpe v Švici.

Kdor hoče letošnje poletje prebiti v najbolj romantičnem delu naše Unije, naj pride semkaj k nam, posebno prijatelji ribolova; ne svetujem pa nikomu semkaj hoditi za delom, ker ga tudi pri nas ni.

Na praznik 4. julija je priredil naš Local 3256 A. M. W. of A. svoj velik piknik, na katerem smo se dobro imeli v krogu naših domačih in tudi izvanjskih prijateljev. Za lačne želodce in žejna grla je bilo vse najboljše preskrbljeno.

Nedavno sem čital v Glasilu in tudi v Prosveti dopis o novem slovenskem zdravniku, menda je to naš prvi zdravnik iz države Utah; mislim namreč Dr. Frank Goriška iz Scofield, Utah; to je sin mojega starega in dobrega prijatelja Mr. Frank Goriška. Še pred 30 leti sva skupaj fantovala, potem sva pa šla vsak po svoji začrtani poti, si izbrala svoje začetne in si ustanovila svoje domove. Kakor jaz sodim, je ta moj prijatelj dal prav dobro izžiduriti svoje otroke, katerim se obeta lepa bodočnost; zato me veže dolžnost, da na tem mestu Goriškovi družini iskreno čestitam, Dr. F. Gorišku pa želim mnogo uspeha v njegovem lepem poklicu.

Naj še bmenim, da sem bil na zadnji društveni seji zopet izvoljen za delegata 19. konvencije KSKJ. Pred 3 leti sem bil tako srečen, da sem svoj rojstni dan obhajal s svojo ženo v stari domovini pri moji ljubi materi in sestrah. Seveda, to je bilo veselje ko smo se po dolgih 34 letih zopet sešli in videli. Letos bom pa tako srečen, da bom 15. avgusta (če Bog da) svoj rojstni dan obhajal v krogu številnih delegatov in delegatkinj iz raznih držav naše Unije in sicer se bomo zbrali na Evelethu, kjer je menda tudi dosti naših rojakov in domačinov iz naše slavne Suhe Krajine. Jaz sem doma iz vasi Raje, po domače štrukljev. Če je

kateri rojak živeč na Evelethu tudi od tam doma, bi se rad z njim spoznal.

K sklepu se še lepo zahvaljujem članstvu našega društva št. 55 ker ste me zopet izvolili za delegata; obljubim vam, delovati po svoji najboljši moči v korist društva in Jednote.

S pozdravom do vsega našega članstva, do vseh delegatov in delegatkinj. Na veselo svidenje na Evelethu!

Philip Yaklich, bivši predsednik in sedanji delegat.

VABILO NA PIKNIK

Gilbert, Minn. — Cenjeni rojaki in rojakinje strani našega železnega okrožja ste prav vlijudno vabljeni, da nas posetite dne 24. julija, ker bomo priredili velik piknik na Hibbing Fair St. Louis County Fair Grounds. To bo že tretji piknik v korist naše slovenske radio ure.

Na tem pikniku bodo vsi naši radio talenti (godbeniki in pevci), da nam bodo kratak čas delali. Ker ste tekom zime iste na slovenskem radio programu slišali, jih boste na tem pikniku lahko osebno videli.

Za prigrizek in suha grla se bo dobilo vse, kar si bo kdo poželet, kajti imamo dober pripravljalni odbor. Mr. Verant je načelnik istega, ker se na take prireditve dobro razume.

V tem odboru je tudi naš dobro znani predsednik slovenske radio ure ter organizator Mr. Frank Tekavec; oba navedena sta iz Chisholma. Mr. Tekavec je že veliko naredil za slovensko radio uro, za kar mu gre vse priznanje in zahvala.

Zato vas ponovno vabim, da se udeležite goriemenjenega piknika na nedeljo 24. julija.

Naj še k sklepu omenim, da sem bila podpisana izvoljena za delegatkinjo društva Marija Pomagaj št. 196 za prihodnjo konvencijo KSKJ, namestnica je pa Mrs. Frances Francel. S pozdravom,

Kristina Kolar, tajnica društva št. 196.

ZALOSTNA VEST IZ DOMOVINE

Chicago, Ill. — Zalostno novico sem dobila iz starega kraja, da je ondi umrla naša rodna sestra č. s. Faustina (Tončka Ceplak) iz Bočne na Štajerskem v starosti 47 let. Bolehala je več let za jetiko. Dokler so se ji stekli njeni dnevi na tej zemlji, je bila vedno vdana v božjo voljo, kakor so navadno vse take blage duše, ko se odpovejo temu svetu in se zaprejo za samostanska vrata, da tam služijo z večjo ljubeznijo svojem Bogu.

Pokojna častita sestra zapušča 5 sestra in 6 bratov in več drugih ožjih sorodnikov tukaj v Ameriki in v starem kraju.

Počivaj v miru božjem, draga mi sestra, dokler se zopet ne snidemo tamkaj nad zvezdami!

Mrs. Ana Bonča.

POZDRAV Z VIŠOKEGA MORJA IN ZAHVALA

Na parniku Ile de France, 27. junija. — Iz sredine oceana pošiljam vsemu Jednotinemu članstvu iskrene pozdrave, posebno pa našemu društvu sv. Ane št. 105 v New Yorku. Hvala vam za prijazno odhodnico, katero ste nam priredile 12. junija, tako tudi lepa vam hvala za rože, katere ste nam poslale kar na parnik.

Vožnjo imamo lepo in udobno in se le bolj malo ziblamo. Naš parnik ima zamudo, ker se je moral ogniti plavajočim ledenikom. V Havre bomo dospeli dne 28. junija zvečer. Zabavamo se prav dobro. Naj še omenim, da potujemo z Slovensko žensko Zvezo.

(Dolje na 3. strani)

SPOMINI NA AMERIKO

Piše dr. Franc Trdan

Stric še ni čul takih odločnih besed iz Jernejevih ust. Bile so izgovorjene z neko trdoto, a so razodevale vso Jernejevo blago dušo. Nagnil se je nadenj, ga prijel za roko, mu stisnil 200 goldinarjev in mu rekel: "Jernej, pomni, kaj si govoril! Z Bogom!"

Mene je zanimala Jernejeva zgodba. Pa saj ni bila samo Jernejeva. Pred leti je podobna trnjeva pot čakala slehernega slovenskega izseljenca. Pripovedoval mi jo je moj rajni oče, moj stric Matevž, naš sosed in nešteto drugih. Posojilnic ni bilo, denar so hranili le imovitejši zasebniki, zapuščanje v poštenosti poedincev je pa tudi bilo bolj pičlo. In tako je moral ubogi trpin prehoditi ves križev pot, predno je došel do zaželjene potnične. Zato so tedaj vedeli, kako dragocen je denar. To je vedel tudi g. Knaus in tega se zaveda še danes. Zato dela in gara, ker naše življenje ni praznik, naše življenje je delovni dan!

8.—Veliki Baragov dan

Dan 25. julija l. 1937 bo v zgodovini clevelandskih Slovencev zlatimi črkami zapisan. Sredi tujega milijonskega mesta je na stotine slovenskih sinov in hčera v pestrih narodnih nošah manifestiralo za slovenske svetinje, za slovensko pokoljenje, za slovenske duševne velike. Slovenski Cleveland že dolgo ni doživel toliko hudega navdušenja, kot je priklopelo tisti dan iz globin slovenske narodne duše. To je bil mogočen val vere in ljubezni slovenskega srca do Boga in do slovenske zemlje, hkrati pa tudi odlično spričalo naravnostne višine naših ameriških rojakov, zanesljivo kazalo njihove krščanske omike, ki se more meriti s kulturo največjih in na svojo izobrazbo najponosnejših narodov. 25. julij je bil veliki Baragov dan.

Cleveland se ponaša tudi z obsežnimi in bujno raztočimi parki. Med temi so še posebno na glasu trije: Wade Park, Rockefeller Park in Gordon Park. Rockefellerjev park je mestna občina določila za takozvane Narodne vrtove. Vsakemu izmed narodov, ki so v Clevelandu številne zastopani, je tako dala priliko, po svoji volji izbrati prostor in ga svojemu narodnemu čutu in okusu primerno urediti. Jugoslovani so se odločili za prostor, ki je v bližini slovenske cerkve sv. Vida in že omenjene ceste St. Clair. Ima pa tudi lepo in pomembno sosesčino: na eni strani je Češki, na drugi pa Poljski narodni vrt.

Po zgledu drugih narodov so tudi Jugoslovani poživili svoj narodni vrt s spomeniki za služnih jugoslovanskih mož. Hrvatje nameravajo počastiti velikega hrvaškega mecena škofa Strossmayerja, Srbi so izbrali črnogorskega vladiko Petra Njegoša, Slovenci pa so postavili vanj Barago, Cankarja in Simona Gregorčiča. Ta naša izbira se zdi kaj primerna in posrečena: Barago očak slovenskih ameriških misijonarjev in nekaj kažipot ameriškim izseljencem, Cankar umetnik slovenske pisane besede, Simon Gregorčič pa pevec slovenskih domov in slovenskega ljudstva.

In spominu teh treh naših mož je bil posvečen 25. julij.—Veliki Baragov dan.

Slavnostni spored je obsegal tri bistvene točke: slovesna sv. maša pri sv. Vidu, ponovno odkritje Cankarjevega spomenika in popoldanski piknik v parku Puritas Springs. Tako

so prireditelji poskrbeli za ušle in dulce in združili koristno s prijetnim. Zato je bilo ljudsko razpoloženje ves dan praznično svečano.

Okrog poldesete ure smo se pripeljali k sv. Vidu.

Do cerkvenega praga vodijo stopnice, ki rastejo iz ravnine trga pred cerkvijo do ploščadi pred veličastnim glavnim vhom. Kakor z govorniškega odra sem gledal preko ploščadi in stopnic na vrvenje rojakov, ki so v strujah in tokovih prihajali v cerkev. Električni vozovi, avtomobili, kolese, avtobusi — vse je napolnilo prijazni trg pod hladilno senco visokih in košatih platan.

Po stopnicah je pokonci prisel imeniten gospod, visok in močan in z blestajočimi čevlji, bil je jugoslovanski konzul dr. Božidar Stojanović. Pripeljal se je ravnokar naravnost iz New Yorka, da se osebno udeleži slovenskega praznika. Za njim so se usuli možje, žene in dekleta — vsi v najprejstnejših narodnih nošah. Prostrano cerkev sv. Vida so napolnili do zadnjega kotička.

Kmalu potem sem stal v cerkvi na prižnici, iz rjavo pisane marmornja izklesani. Ko sem zrl po cerkvi, se mi je zdelo, da je pod menoj morje človeških glav. Kakor cvetni popki po morski površini so plavale nad množico bele peče, z zlatimi našivi obrobljene avbe in trdo polikani ošpetlji. In morje se je zibalo in premetavalo vse te cvetne popke. Vse oči so se upirale v govornika, vsa usta so pričakuje strmele v njegove ustne. Sešli smo se prvkrat in na tem prostoru in ob tej slovesni priliki. Zato taka pozornost!

Sicer pa tudi vsa notranjščina cerkve vabi in kliče k zbranosti. Pravijo, da je cerkev sv. Vida najlepša izmed slovenskih cerkva v Ameriki. Zgrajena v romanskem slogu in zidana iz belkasto rumene opeke, je 141 čevljev dolga in 100 čevljev široka. Nad pročeljem se dvigata 110 čevljev visoka stolpa, ki nadkriljujeta vso bližnjo okolico. Ornamentika je bizantinsko slovanska, slike svetnikov pa iz naše slovanske preteklosti. Glavni oltar z Jezusom na križu je iz najfinejšega sivo belega marmornja. Cerkev ima tudi dva velika stranska kora, prirejena za šolsko mladino. Nekaj posebnega so orjaške orgle. Ko se oglasi bombardon, odmeva in se trese vsa akustična notranjščina v nešteti akordih. Zato je g. župnik, monsignore Jernej Ponikvar, tako ponosen nanjo; najrajši govori o njej in jo razkazuje do potankosti zgoraj, spodaj in na koru.

Maša je bila pri kraju. Duhovnik s strežnikom se je vrnil spred oltarja, vsa tisoč glava množica pa se je razpostavila pred cerkvijo na ploščadi, na stopnicah, na pločniku in na trgu, zdaj je nekoliko korakala, zdaj je postala, zdaj se je zopet zaobrnila. G. Anton Grdina je hotel tisti slovesni dan ohraniti tudi za potomce. Zato je s filmskim aparatom v roki letal od skupine do skupine, od avtomobila do avtomobila in urejal, bodril in snemal. Nobena avba mu ni ušla, vse je ujel in v svojo camero obscuro trdno zaprl. Četrt ure pozneje je film vršil podobno službo že v narodnem vrtu. Tudi angleški časopisi so imeli na mestu svoje poročevalce in fotografe, ki so marljivo snemali vse mogoče prizore.

(Dalje prihodnjič)

(Nadaljevanje iz 2. strani)

Torej ponovna zahvala vsem, tako tudi onim, ki so nas spremljali na parnik. Na zopetno veselje svidenje!

Jennie Toncich,
Emmy W. Toncich,
Terezija Kovatch.

SNIDENJE PO DOLGIH LETIH.—ZALOSTNA VEST IZ DOMOVINE

Milwaukee, Wis. — Iz Clevelanda, Ohio, sta te dni prišla semkaj nepričakovano na obisk k Mrs. Agnes Gornik, 1223-A S. 4th St., njen brat Frank Košir ter njegova soproga. Presenečenje je bilo veliko, kajti navedena se nista videla že celih 27 let.

Istočasno pa je prišla tudi v Milwaukee na obisk njena sestra Mrs. Pavlina Zajc s soprogom in sinom ter hčerko, ž njo se istotako niso videli že dolgo vrsto let. Bil je torej to za Gornikove prav vesel dogodek.

Teden pozneje je pa Mrs. Gornik dobila žalostno poročilo iz starega kraja, da ji je umrl oče Valentin Košir, po domače Opaltarjev, v visoki starosti 89 let, doma iz Gore pri Sodražici. Tukaj v Ameriki zapuščala sin ter dve hčere, v starem kraju pa dve hčere in več drugih ožjih sorodnikov.

Poročevalec.

La Salle, Ill. — Naznanjam, da se naša sosestra Mrs. Ivanka Bruder, članica društva sv. Ane št. 139, nahaja v bolniški postelji, ker se je nevarno pobila na levi nogi ko je padla in ji je kost počila v členku; pobila se je še dne 14. junija.

Vse članice obžalujemo Mrs. Bruder vsled njene nezgode in ji iskreno želimo, da bi kmalu okrevala. Mrs. Bruder je že več let blagajničarka navedenega društva. S pozdravom,

Frances Ahčin,
članica društva št. 139.

URADNIKI S. M. Z.

Barberton, O. — Tukaj nedavno ustanovljena Slovenska Moška Zveza je izvolila na zadnji redni mesečni seji sledeče uradnike: Predsednik Fred Udovich, 183—22 St. N. W.; tajnik Jacob Casserman, 948 Perry Ave.; blagajnik Fr. Učič.

Vsi člani ste prošeni, da se udeležite prihodnje seje dne 6. avgusta.

Tajnik.

IZ URADA SLOVENSKEGA DOMA, BROOKLYN, N. Y.

Vabilo na sejo delničarjev
Tem potom naznanjam, da se bo vršila prihodnja seja delničarjev in zastopnikov družtev v soboto dne 16. julija ob 8. uri zvečer v prostorih doma, 253 Irving Avenue, Brooklyn, New York.

Najvažnejša točka na dnevnem redu bo predmet, na kakšen način naj se zopet kupi nazaj "Slovenski Dom." Cenjeni rojaki, to je zelo velikega pomena za nas vse, posebno pa za naša slovenska društva. Ne glede kakšnega političnega prepričanja smo posamezniki, ali pa društva, zavedati se moramo, da nam je "Slovenski Dom" potreben vsem, posebno pa našim društvom. Pozabimo preteklost in osebnosti; združimo se, in delujmo skupno v korist "Slovenskega Doma!"

Ako imate kako dobro idejo v korist Slovenskega Doma, ali vzrok za kritiko, pridite na sejo in povejte tamkaj, kar se nam vidi umestno, nikakor pa ni prav odstraniti se, ako imate kaj osebnega od katerega uradnika ali pa delničarja, ker s tem ne škodujete dotičnemu, pač pa splošno vsem.

Ne pozabite tudi, da se hitro približuje svetovna razstava tukaj v New Yorku, in treba se je pripraviti, ker prišli

nas bodo obiskat Slovenci iz vseh krajev Amerike in Evrope.

Ker je to ena najbolj važnih sej, za obstoj in napredek Slovenskega Doma, zato apeliram na vsakega dobro mislečega delničarja, in zastopnika, da se te seje gotovo udeleži.

Z rodoljubnim pozdravom za "Slovenski Narodni Dom,"
Anthony Omerzu, tajnik.

ZAHVALA

S tem izrekom lepo zahvalno našemu društvu sv. Helene št. 193 KSKJ. in naši predsednici Mrs. Grošelj, ter tajnici Mrs. Rovšek in vsem drugim članicam, ko so mi podarile tako lep "prezent," ko sem se vrnila iz bolnišnice. Vašo naklonjenost vam hočem tudi jaz povrniti kadar bo prilika nanesla.

Nadalje se lepo zahvaljujem moji hčeri in možu Mr. Frank Belciani (Belgan), ker sta me iz bolnišnice vzela na njih dom, in mi dala tako dobro postrežbo. Hvala tudi mojim hčeram in sinovom ker so mi preskrbeli posebno bolničarko (nurse) v bolnišnici. Končno se zahvaljujem vsem onim, ki so me dosedaj obiskali in za njih pisma voščila ter želje, da bi kmalu okrevala. Ponovna zahvala vsem skupaj!

Ostajam vam hvaležna prijateljica in sosestra:
Mary Zalar.
Cleveland (Collinwood), O.,
8. julija 1938.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Prijateljem in znancem naznanjam tužno vest da je dne 14. junija preminul moj ljubljenski sin

JOSIP MIHELČNIK

v starosti 32 let. Bolehal je delj časa za vodenico, dokler ga ni ljubi Bog rešil iz tega sveta. Bil je slep od rojstva, ter si je z veliko težavo služil vsakdanji kruh.

Dolžnost nas veže, da se vam vsem in vsakemu posebej javno zahvalimo za vse, kar ste dobrega storili za nas v tej uri preskušnje, ko je ležal na mrtvaškem odru. Lepa hvala vsem, ki ste darovali za toliko svetih maš in za krasne cvetlice. Hvala nosilcem krste in vsem, ki ste ga v tolikem številu prišli kropit ter ga spopeli na pokopališče ter dali tako avto na razpolago. Najša zahvala č. g. Rudolf Potočniku za številne obiske v boleznih in za kršen govor v cerkvi ob krsti pokojnika in za spremstvo na pokopališče. Hvala tudi pogrebniemu zavodu Gerend za lepo oskrbo pogreba. Hvala mojim sestram, Mrs. Frank Vrtačnik, Mrs. Carl Bonča in Mrs. Alfonz Asich, ki so prišle na pogreb iz Chicaga, in vsem drugim mojim sorodnikom.

Ti pa, dragi nam sin in brat, počivaj v miru poleg svojega očeta in brata Johna dokler se vsi skupaj enkrat vidimo v nebesih.

Tvoja žalujoča mati.

Mrs. Frances Mihelčnik,
in 4 bratje.
Sheboygan, Wis.

Tombola podjetne vrhniške mladine

Mr. Jože Zelenc, bivši Waukegančan, ki se je lani s svojo družino vrnil v stari kraj in znani dopisnik "Glasa Naroda" poroča dne v svojem obširnem dopisu o podjetnih vrhniških šolarjih, kako so priredili svojo prvo tombolo. Pri tem je najbolj zanimiv konec o pobegetem glavnem dobitku. To v resnici originalno in zanimivo poročilo se glasi sledeče:

Opazil sem to pomlad, da se debe med podeželskimi otroci tudi drugače brijne glave. Ker vidijo večkrat pri gasilskih in drugih društvi prireditve tombole, so si na vasi štirje 10 do 12 let stari podjetneji omislili: kaj ko bi tudi mi napravili eno tombolo. Rečeno, storjeno. Najprej so si napisali z črnolom kakih sto papirnih tablic z številkami od 1 do 90, mešano na vsaki tablici po 15 števk kot v splošnem na tablicah za tombolo. Za varnost kake ponaredbe so si urezali v blok lesa začetne črke podjetnikov M. K. R. N. ter z istim vse tablice na zadnji strani "ošteplali," tako da je bila vsaka goljufija, da bi si kdo tablico sam napisal s tem onemogočena. Šli so potem okrog trgovcev pri katerih kupujejo njih starši vsakdanje potrebščine ter so pri istih dobili v dar kake malenkosti kar je predstavljalo na tomboli dobitke.

Napisali so si tudi nekaj lepakov, katere so pritrili na občinstva drevesa sčeno en dan pred tombolo, to pa iz previdnosti, da o tem finančna kontrola ni zvedela, ker take prireditve je treba vedno prej naznaniti in od istih tudi davek plačati. Šlo je torej vse lepo kot se reče "kontraband." Bilo je vse v redu pripravljen. Dobitki razvrščeni na zaboju pri Glažarjevem studentu na vasi. Organizirano je bilo dobro, ker so zastopniki prirediteljev prodajali tablice tudi po drugih vaseh ter skoro vse prodali. Prišli so na tombolo otroci iz hriba, Brege, Verda in celo iz stare Vrhnike. Vsak z tablico pa je nosil v srcu željo za glavni dobitke. Seveda ni bilo to kako motorno kolo, harmonika ali pitan prašič kot je to v navadi pri večjih tombolah, ampak je bil glavni dobitek svoje vrste.

Tombola se je začela. To vam je bil dirndaj. Otroci so se skupali na ograjo mostu potoka in na plotove ob Tavčarjevi, Repkovi, Ruscovi in Brnaševi hiši. Radovednost je prignala v bližino tudi odrasle ljudi. V napetem pričakovanju se je pričelo klicanje števk, in vsak je imel eno oko na tablicah, eno pa na glavnem dobitku, ki je bil izpostavljen na višjem prostoru od ostalih.

Po izklicanju nekaj števk so se oglašali že prvi z ternami, to je tri številke v eni vrsti. Za te so bili določeni dobitki kot: rudec pipek, škatljica biksa, par šmirne za čizme, škatljica romarjev, par svinčnikov itd. — Klicanje se je nadaljevalo, ter so prišli na vrsto "činkvini," pet v vrsti. Za te so bili določeni dobitki kot šolske barvice, kravji zvoncec, tičnica, mlad zajček, itd. Zatem pa se je šlo za glavni dobitke, ko so bile tablice prejšnjih dobitkov pregledane in kontrolirane. Tablice so prodajali po pol dinarja, in kdor je kupil dve za en dinar je v duhu preračunal kolikokratno mu bo isti povrnjen, če zadene glavni dobitke. Nadaljno klicanje števk se je vršilo v napeto pritajenem razburjenju. Ta je čakal še na tri številke, oni na dve drugemu je srce razburjeno utripalo, ko je skoro zadel "pri piki," poklicana je namreč bila 34 na pa je čakal na dobitke z številko 35. Po kratkem nadaljevanju zakliče eden na mostu: Tombola! Bil je fant iz Verda, ter mu je od veselja lice žarelo, ko se je prepiral proti mestu prirediteljev za glavni dobitke. Ko je bila tablica pregledana in kontrolirana, je bil po predpisih od istega upravičen.

Vem, da ste že vsi radovedni, kaj je predstavljalo glavni dobitke. Bil je lep velik krofost golob. Fant je sam pri sebi računl, najmanj enega kovača je vreden. Ko ga eden prirediteljev vzame iz kletke goloba za izročitev, se mu isti izmuzne iz rok, zleti v zrak in daljavo gori čez Sveto Trojico.

Kaj sedaj? — Komisija mladih strokovnjakov je konstatirala, da je bil golob vreden bratu najmanj osem dinarjev, ter so morali prireditelji izplačati za glavni dobitke osem dinarjev v gotovini, kar je bila precejšnja rana pri dohodkih za prodane tablice, kateri so znašali skupno 46 dinarjev. Po odbitku za plačani glavni dobitke pa je prišlo na 4 prireditelje vsakemu pol dinarja manj kot po enega kovača. Še večja sreča pri vsem pa je bila, da ni o tem prišlo financarjem na uho, ker bi bila v takem slučaju zaplenjena vsa gotovina in mogoče še kaj kazni za nameček. Pa naj kdo reče, da ni današnja mladina podjetna!

MIHAJLO PUPIN

PROFESOR ZA ELEKTROMECHANIKO NA COLUMBIA UNIVERZI V NEW YORKU

OD PASTIRJA DO IZUMITELJA

PREVEL PAVEL BREŽNIK

"Amerika je dežela naglih sprememb," mi je dejal, ko sem mu povedal, da sem jaz tisti deček, in pristavil: "Moralni ste se zelo spremenili, kajti sedaj ste videti kot pravi Američan; toda mi tukaj in naša stara Avstrija smo kot vedno starejši in onemogeljši." Povedal je točno to, kar sem občutil, ko sem gledal na desno in levo iz vlaka, v katerem sem se peljal v Budimpešto. Zdelo se mi je, da se vse počasi premika, v opreznem koraku starosti. Budimpešta se mi je zdelala majhna in v sebi most, pred katerim mi je pred enajstimi leti zaprlo sapo, ko sem ga bil prvič videl, je bil sedaj v primeri z brooklynskimi visečim mostom skoraj kot igračka.

Nisem izgubljal časa z ogledovanjem znamenitosti madžarske prestolnice, temveč sem se požuril in kmalu sem bil na ladji, ki me je bila pred enajstimi leti pripeljala v Budimpešto. Kar verjeti nisem mogel, da je to ista ladja. Morala se je strašno skrečiti, ali pa mi je moje bivanje v Ameriki spremenilo merilo mojih oči.

Vse, kar sem videl, se mi je zdelo pomanjšano in skraćeno, in če ne bi bil videl z vrha Titlisa s snegom pokritih alpskih vrhov, bi se mi morda vsa Evropa zdelala prav tako pomanjšana in skraćena.

Ko so prinesli večerjo, sem opazil, da so se ljudje naravnost strašno vedli pri jedi, celo gospodje v visokem uradniškem položaju, ki so bili med sopotniki. Pred enajstimi leti so se mi zdeli vsi ljudje na ladji tako visoki in močni, da se jih skoraj nisem upal pogledati, sedaj pa se mi je skoraj zdelo, da stojim zelo visoko nad svojimi sopotniki. Toda obvladal sem to svojo domišljavost. Bilo je vendar do bro, da me je plezanje na Titlisa privedlo v zemeljske nižine in precej zatrlo preostnost, ki jo prinašajo poameričanjeni izseljenci, kadar obiskujejo Evropo.

Naslednje jutro sem zapazil skupino srbskih dijakov, ki so se vračali domov z dunajske in budimpeštanske univerze. Bili so iz Vojvodine in ne iz Srbije, kakor sem pozneje doznal. Njih vedenje ni napredno, name posebnega ugodnega vtiska in vendar sem kar drhtel od navdušenja, ko sem čul njih srbsko govorico. Govorili so neprisiljeno, čeprav so morali opaziti, da vzbujajo mojo pozornost. Eden izmed njih je dejal, da bi mogel jaz biti Srb, ako bi se drugače vedel in ne bi imel svoje obleke in rdečkastih lic. Vožnja preko

rala, da je bil golob vreden bratu najmanj osem dinarjev, ter so morali prireditelji izplačati za glavni dobitke osem dinarjev v gotovini, kar je bila precejšnja rana pri dohodkih za prodane tablice, kateri so znašali skupno 46 dinarjev. Po odbitku za plačani glavni dobitke pa je prišlo na 4 prireditelje vsakemu pol dinarja manj kot po enega kovača. Še večja sreča pri vsem pa je bila, da ni o tem prišlo financarjem na uho, ker bi bila v takem slučaju zaplenjena vsa gotovina in mogoče še kaj kazni za nameček. Pa naj kdo reče, da ni današnja mladina podjetna!

Atlantika in enotedensko potovanje po Švici sta mi namreč dala zdravo, zagorelo lice. Drugi je pripomnil, da so mladi Srbi v Banatu prav tako zagoreli, posebno za časa žetve, toda moral je priznati, da kaže moja zunanost, da se ne bavim s poljedelstvom. Tretji je spet menil, da sem bogat južni Američan in da imam v svojih žilah mnogo indijske krvi. Tu me je posilil smeh, predstavil sem se in povedal, čeprav sem nekoliko težko govoril srbsko, da nisem niti južni Američan niti Indijanec, temveč samo srbski dijak, ki je državljani Zedinjenih držav. Srb iz Zedinjenih držav je bil v tistih časih zelo redka prikažen in ni treba omeniti, da so me pristržno povabili, naj se pridružim njih skupini, kar sem tudi storil. Niti eden izmed njih me ni spominjal na živahne, dobro negovane, krepke in gibčne ameriške dijake. Vsi so imeli dolge, nemarno nazaj počesane lase, hotele s tem napravljati vtis sanjajočih poetov ali pristaev radikalnih življenjskih nazorov. Mnogi izmed njih so imeli klobuke s širokimi kraji globoko potisnjene na čelo, kar naj bi tudi značilo "njih radikalno mišljenje. Njih blede lica so kazala, da so preko mere presedali po dunajskih in budimpeštanskih kavarnah, kjer so šahirali ali kvartalili in razpravljali o svojih radikalnih načelih. Iz večine med njimi bi se silno norčevali, ako bi se vpišali na katerokoli ameriško univerzo, ne da bi popolnoma spremenili svojo zunanost in svoje vedenje. Sami sebi so se seveda zdeli silno važni. Znali so menda mnogo, kar so čitali v knjigah, predvsem v knjigah, ki se bavijo z radikalno-socialnimi vprašanji. Zelo pogosto so omenjali Tolstojev ime in tudi najnovšeje apostole socialnih načel so spodobno občudovali. Moralni so opazili, da me je pogovor o tem predmetu dolgočasil, in vprašali so me precej pikro, ali se ameriški dijaki sploh zanimajo za napredna vprašanja. "Gotovo," sam dejal precej razdražen, "saj ne bi bil prišel v vašo staro Evropo, če ne bi bilo radi nove Maxwelllove teorije elektrike in radi drugih naprednih teorij v moderni fiziki."

"Napredne misli na socialnem in ne na fizikalnem polju," so mi odgovorili in razložili svoje prvo vprašanje. Odgovoril sem jim, da temelje najpriljubljenejša ameriška socialna načela še vedno na podlagi, ki je bila ustvarjena pred sto leti z listinno, ki se imenuje izjava nezavisnosti Zedinjenih držav. O njej so vedeli zelo malo, jaz pa sem še manj vedel o njih radikalnih socialnih načelih in tako smo se začeli pogovarjati o drugih stvareh.

(Dalje prihodnjič.)

Hudičev stolp (Devil's Tower) v Wyomingu vsebuje svoj naravni čudež. Njegovi naravni stolpi se dvigajo do 1200 čevljev visoko. Ako vdarite na en tak stolp s kladivom, zazveni kakor glas zvona.

Najbolj razširjena knjiga je sv. Pismo. Tekom zadnjih 130 let se je istega razpečalo že v 453,000,000 izvodih.

Pravo ime znanega ameriškega patrijarha Paul Revere je bilo Apollos Rivoire; njegov oče je bil Anglež.

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

Izdaje vsko sveto
Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah
ameriških

UREJNIŠTVO IN UPRAVIŠTVO
6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, OHIO

Vsi rokopiši in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do ponedeljka
dopolnjeni za priobitve v številki tekočega tedna.

Naročnina:
Za člana na leto \$0.84
Za nečlane na Ameriko \$1.00
Za inostranstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.
In the interest of the Order
Issued every Wednesday

OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, OHIO
Phone: Henderson 3913

Terms of subscription:
For members yearly \$0.84
For nonmembers \$1.00
Foreign Countries \$3.00

OB NASTOPU NOVE DOBE PRI NASI JEDNOTI

Če bi hotel kak zgodovinar razdeliti delovanje, ali zgodovino naše Jednote od njenega početka do danes, bi isto lahko razporedil v tri glavne dele ali v tri dobe: v pionirsko dobo, v dobo napredka in preskušnje, in slednjič, v novo dobo.

Pionirska doba bi trajala od začetka do X. konvencije leta 1908 v Pittsburghu, Pa., oziroma do 1. januarja 1909, ko je nastopil tajništvo sobrat Jos. Zalar; ta pionirska doba je trajala 15 let. Do tedaj je bila naša Jednota še majhna, kajti štela je samo nekaj nad 9000 članov, njeno premoženje je pa znašalo nekaj nad \$100,000; tudi solventna še ni bila takrat.

Naš zgodovinar bi imel gotovo največ dela s sestavo druge dobe, ali dobe napredka in preskušnje. Tekom teh 30 let se je osobito na priporočilo in nasvet brata Zalarja marsikako točko v svrhu modernega poslovanja izpeljalo, tako da je dandanes dosegla naša organizacija svoj višek kar se tiče skupnega števila članstva, premoženja, tako tudi solventnosti. Da, zgodovinar bi te trije desetletji lahko tudi imenoval dobo preskušnje, ali vojno dobo. Živeli smo v dobi svetovne vojne, španske influence in velike depresije.

Marsikako preskušnjo je bilo treba v teh letih prestat in ena izmed glavnih pri tem je bila tudi naš stari Jednotin dom, katerega se je zgradilo proti volji večine tedanjega članstva. O tem nesrečnem domu se je debatiralo in govorilo že na vseh minulih konvencijah. Koliko nepotrebnega denarja je šlo vsled tega iz Jednotine blagajne! Imeli smo tožbe na sodnji in že večkratna popravila pri domu, tako da nas je naš stari Jednotin dom veljal že okrog \$50,000.

Glavna stvar pri tem je pa bila še vedna nezadovoljnost med članstvom zaradi starega doma. Šele letos je članstvo z veliko večino glasovalo za novi Jednotin dom, ki je že v gradnji.

Rev. M. J. Butala, sedanji župnik cerkve sv. Jožefa v Jolietu je imel ob blagoslovitvi vogelnega kamna za naš novi Jednotin dom dne 3. julija značilen govor v angleščini, ko je povdarjal, da z današnjim dnevom nastopa nova doba za našo Jednoto. Govornik je imel v tem oziru povsem prav. Kdor je bil navzoč na tej veliki slavnosti, je lahko pritrldil besedam Father Butale. V enakem smislu se je med popoldanskim programom izrazil tudi naš glavni tajnik sobrat Zalar, češ, da smo z današnjim dnevom zagreblili in pokopali medsebojne nezastopnosti in nesloge. Ravno tako je na tej slavnosti povdarjal sobrat Martin Težak, vrl Jednotar in večletni predsednik društva št. 29 in sicer v imenu vseh jolietskih in rockdalskih društev. Rekel je, da naj bo vse neljubo nam iz preteklosti — pozabljeni in da od zdaj naprej bomo lahko delovali in živeli v lepem miru in slogi, saj nam je v to svedok in priča naš novi krasni Jednotin dom.

Še eno točko bi lahko vpleli v zgodovinski okvir naše nove dobe, to je bližajoča se nam 19. konvencija, ki se prične čez dober mesec na Evelethu, Minn. Iz dosedanjega seznama izvoljenih delegatov in delegatkin bi človek lahko sklepal, da bomo imeli v konvenciji zbornici cvet naših krajevnih društev, večinoma njih tajnike in predsednike. Tudi iz dosedanjega razmotrivanja lahko sodimo, da bo prihodnja konvencija obrodila mnogo sadu, vsled česar bomo lahko z veseljem in zaupanjem zrl v novo dobo naše drage Jednote; na ta način bomo prihodnje leto s tem večjim ponosom tudi obhajali njeno 45-letnico.

RAZMOTRIVANJE V PRILOG 19. KONVENCIJE

DRUŠTVO SV. JOŽEFA, ST. 112, ELY, MINN.

Na redni seji 12. junija je naše društvo razmotrivalo glede pravil za bodočo konvencijo in priporočila sledeče točke v korist celokupnega članstva in Jednote:

- 1.—Konvencija naj izvoli pomožnemu tajniku namestnika.
- 2.—Člani, ki plačujejo stalno že 40 let svoj asessment, ako bi bilo dovoljeno od državnega komisarja, da bi postali prosti plačevanja.
- 3.—Število delegatov naj bi se znižalo, da nobeno društvo ne bi poslalo več kot 3 delegate.
- 4.—Izvanredni asessment 5c naj se priklapi k rednemu asessmentu, in naj se uporablja v onemoglem ter poškodninskem skladu.
- 5.—Bolniška podpora in operacije naj bi ostalo po starem.
- 6.—Društva, ki spadajo pod okrilje KSKJ, bi morala tudi biti v centralizaciji bolniške podpore in naj bi plačala pristop kakor bi konvencija določila.
- 7.—Konvencija naj bi se — ako mogoče — vršila vsakih 6 let namesto 4, kajti v tem pogledu bi se lahko veliko prihranilo.

John Koshčak, predsednik; Joseph Spreitzer, tajnik; Stefan Agnich, blagajnik.

(Pečat)

DRUŠTVO MARIJE VNEBOVZETE, ST. 203, ELY, MINN.

Nekaj naših navodil za 19. redno konvencijo:

- 1.—Naše društvo se strinja z urednikom Glasila, da naj

se po previdnosti zmanjša število delegatov, toda samo pri takih društvih, ki pošiljajo več kot 4 delegate na konvencijo.

2.—Naše članice so za to, da naj se imena Jednote ne spremenijo, kar bi stalo veliko denarja; časi so slabi za take potrate denarja.

3.—Naše društvo se ne strinja z nasvetom, da bi se plačalo \$1.00 kdor bi pristopil v bolniški centralni oddelek. Tak nasvet bi Jednoti ne pridobil novega članstva; saj je že itak zelo težavno novo članstvo pridobivati v sedanjih kritičnih časih.

4.—Društvo želi, da bi se ne zvišalo asessmenta v nobenem razredu, ker je že sedaj težavno plačevati posebno za ene družine, kjer je po 6 ali 7 članov v odraslem oddelku, ali celo več. Kje jemati denar za asessment če ni dela, ali zaslužka? Jednota zahteva svoj asessment ob času plačan. Društva že zdaj trpijo z zalaganjem. Ubogi tajniki(ce) ne bi jih rad suspendirali. So tudi mnogi, ki si od uštr pritrjujejo samo zato, da vsak mesec plačajo svoje asesmente. Čast takim, ki trpijo celo pomanjkanje, pa so le pošteni napram društvu in Jednoti! Nekateri so pa le nepošteni napram Jednotnemu članstvu; to so tisti, ki vse izračunajo, koliko tekom leta vplačajo za svoje asesmente, potem pa če so le malo res bolni (1, 2, 3 dni) pa potegnejo za 2 meseca podpore. To se pravi delati dobiček z Jednoto. Društvo sicer nikdar ne obsoja v resnici potrebnih ali bolnih, pač pa obsojamo simulantne.

Katarina Grahek, predsednica; Katherine Spreitzer, tajnica; Mary Kurre, blagajničarka.

(Pečat)

DRUŠTVO SV. DRUŽINE, ST. 207, MAPLE HEIGHTS, O.

Naše društvo je na seji dne 6. julija razmotrivalo o sledečih točkah pravil:

- 1.—Član 12-A, točka 11 naj se glasi: "Za vsako operacijo izrežanja enega ali več reber naj se plača \$50.00."
- 2.—Točka 8 centralnega bolniškega oddelka naj se glasi: "Ako traja ena in ista bolezen več kot 6 mesecev, Jednota plača polovico prvotne podpore in to ne več kot za 6 mesecev. Če se bolezen po preteku polovične podpore še nadaljuje, Jednota plačuje eno tretino bolniške podpore in to, dokler bolezen traja." — To bi veliko vplivalo za pridobitev novega članstva.
- 3.—Dalje naše društvo priporoča, da bi vsa društva, spadajoča v KSKJ, spadala v centralni bolniški oddelek, ker to bi koristilo in skrajšalo sitnosti članom, ki se selijo iz enega mesta v druga.

Charles Hočevar, predsednik; Fred M. Filip, podtajnik; Jacob Yemec, blagajnik.

(Pečat)

Problemi priseljenca

Priselitev zaročenke

Vprašanje: Zaročen sem z žensko, ki živi v starem kraju. Ali more dobiti vizo izven kvote, ako se takoj poroči po njenem prihodu?

Odgovor: Takozvane poroke na Ellis Islandu spadajo k preteklosti. Najbolj sigurna stvar bi bila, da se podate v stari kraj in se tam poročite. Tako po poroki morete kot ameriški državljani vložiti prošnjo za izvenkvotno vizo v korist svoji ženi, katero prošnjo bo sam konzulat vpslal v Washington. — Ako pa ne morete iti v Evropo, mora vaša zaročenka zaprositi za navadno kvotno vizo. Pošljite ji v to svrhu zapreženo izjavo takozvani "affidavit of support," v katerem navedite, da jo boste poročili čim hitreje mogoče po njenem prihodu. Priložite tudi dokazila, iz katerih naj bo razvidno, da ste v stanu vzdrževati jo. Ako vaša zaročenka ima kake sorodnike ali prijatelje v tej deželi, je umestno, da tudi ti vpsoljejo tak affidavit, v katerem garantirajo, da bodo zanjo skrbeli, dokler se ne poroči.

"Affidavit of support"

Vprašanje: Zaprošen sem bil, naj pošljem "affidavit" sorodniku, ki išče priseljeniško vizo. Kaj naj navedem v tem "affidavitu"? Ali zadostuje moja izjava o mojem zaslužku, denarju v banki in lastnini, ki jo imam?

Odgovor: Navedite v "affidavitu," dali ste ameriški državljan ali ne, koliko in kako zaslužite, in koliko je vredna vaša lastnina v denarju ali nepremičninah. Povejte, da jamčite za sorodnikovo vzdrževanje, tako da ne pade na breme javnega dobrotelstva (da ne postane "public charge"). Tak "affidavit of support" pa ima veljavo le tedaj, ako priložite dokumentarne dokaze (v dvo-pisu), kot na primer notarsko potrjeno potrdilo banke, kjer imate denar, notarsko potrjeno potrdilo delodajalca ali lastnega posla, potrdilo s strani občinskih ali drugih primernih

oblasti glede nepremičnin, njihovi vrednosti in hipotek.

Skupni strošek naturalizacije

Vprašanje: Koliko stanejo vse pristojbine za naturalizacijo?

Odgovor: Pristojbina za spričevalo o prihodu (certificate of arrival) je \$2.50 in pristojbina za prvi papir je tudi \$2.50. Prošnjo za naturalizacijo morete vložiti ako je prvi papir vsaj dve leti star in ako je prosilec živel tukaj vsaj 5 let; pristojbina ob vložitvi končne prošnje stane \$5.00. Vsled tega skupni strošek znaša \$10. Čni, ki so pršli v Združene države pred dnem 29. junija 1. 1906, pa tudi žene državljane oz. soprogi državljanke (pod nekaterimi pogoji), plačujejo še manj, kajti prvi ne potrebujejo nikakega spričevala o prihodu, drugi pa nikakega prvega papirja.

Zdravniška spričevala za poroko

Vprašanje: Ali je res, da se v državi New York zahteva zdravniško spričevalo za one, ki hočejo dobiti poročno licenco?

Odgovor: Zakon, ki je stopil v veljavo dne 1. julija, zahteva, da se ženin in nevasta, ko zaprosita za poročno dovoljenje, morata podvreči zdravniškemu pregledu, ki naj dožene potom krvnega preizkusa, da nimata nikake sifilisa, ki bi utegnila biti okužljiva.

Zakon o enaki mezdi

Vprašanje: Ali je kje v tej deželi prepovedano po zakonu plačevati ženskam manj za isto delo kakor moškim?

Odgovor: Tak zakon je bil sprejet v državi Michigan leta 1931. Ta zakon izrecno prepoveduje plačevanje manjših mezd ženskam za isto delo. Izkušnja pa je, pokazala, da je jako težko uveljavljati to prepoved, kajti oba spola običajno delata v različnih vrstah dela. Dostikrat je težko dokazati, da delo ženske je enako kot delo moških v isti obrti.

Volitve prihodnjega novembra

Vprašanje: Časopisi mnogo govorijo o primarnih volitvah. Kaki zastopniki bodo prav za

prav izvoljeni prihodnjega novembra?

Odgovor: 435 članov poslanske zbornice (Representatives), kar je vse članstvo spodnje zbornice kongresa (House), nadalje 44 senatorjev (tretina senata). Vršile se bodo tudi volitve 33 državnih guvernerjev, mnogih državnih zakonodajnih zbornic, občinskih svetov in županov.—FLIS.

Razne prireditve Jednotinih društev

17. julija: Piknik društva Marije Vnebovzete št. 210 Universal, Pa.

17. julija: Letni piknik društva sv. Jožefa št. 53, Waukegan, Ill. v Možintanovem parku popoldne in zvečer.

24. julija: Domačo zabavo v prostorih svojega tajnika priredi društvo sv. Antona Padovanskega št. 87, Joliet, Ill. Igranje kart, na vrtu bo pa metanje podkev in baseball.

31. julija: Piknik društva sv. Roka št. 113, Denver, Colo.

31. julija: Piknik društva sv. Patrika št. 250 Girard, O. v Avon parku.

7. avgusta: 45 letnica društva Vitezi sv. Florijana št. 44 So. Chicago, Ill. in piknik v Calumet City.

7. avgusta: Piknik društva Kristusa Kralja št. 226 Cleveland, O. na Stuskovih farmi.

14. avgusta: Predkonvenčni piknik društva sv. Cirila in Metoda št. 59 Eveleth, Minn. v Eveleth Lake parku.

14. avgusta: Piknik društva sv. Jožefa št. 21, Presto, Pa. v Presto parku.

21. avgusta: Pokonvenčni piknik gilbertskih KSKJ. društev v Hopkins parku, Gilbert, Minn.

28. avgusta: Piknik društva Marije Pomagaj št. 78, Chicago, Ill. na Kegljevih prostorih v Willow Springs.

5. septembra (Delavski praznik): Blagoslovitev bandera in prvi nastop Boosteric, ozir. uniformiranih kadetinj (Častne straže) društva sv. Srca Marije št. 111, Barberton, O.

2. oktobra: 35 letnica društva Presv. Srca Jezusovega št. 70, St. Louis, Mo.

15. oktobra: Plesna zabava društva sv. Patrika št. 250, Girard, O. v Slov. Nar. Domu.

23. novembra: 45 letnica dr. Marije Devise št. 50, Pittsburgh, Pa.

Ostala društva, ki imajo to sezono tudi kakšno prireditev na programu, naj nam izvolijo to naznaniti.—Uredništvo.

Nekaj važnih podatkov o ameriških predsednikih

Med vsemi predsedniki Združenih držav ameriških je dosel predsednik John Adams najvišji starost in sicer 90 let. James A. Garfield je bil najmlajši; ko je bil umorjen je štel 49 let.

Theodore Roosevelt je bil najmlajši, ko je postal predsednik je štel samo 42 let.

Pet predsednikov je bilo 2-krat poročenih, in sicer: Tyler, Fillmore, B. Harrisin, Theodore Roosevelt in Wilson.

Samo en predsednik (Buchanan) je bil samec.

Devet naših predsednikov je odslužilo dva termima, oziroma je bilo 2-krat ponovno izvoljenih.

Izmed vseh 32 predsednikov ni bil nihče rojen v mesecu maju ali juniju.

Dva sta umrla na en in isti dan, 4. julija 1826: John Adams in Thomas Jefferson.

William H. Harrison je bil oče največjega števila otrok—deset.

Šest izmed vseh naših predsednikov je bilo brez otrok.

Samo eden je bil rojen na zapadni strani Mississippi reke—Herbert Hoover v Iowi.

iv. Zupan:

ZASTONJ

Zastonj se trudil boš od zore pa do mraka, če delo svoje vedno z jezo le vršiš; pokvarila se stvar gotovo bode vsaka, če kolneš zraven, morda kisto se držiš.

Zastonj vsi upi tvoji, sklepi in načrti če jih prehitro kar na slepo boš koval; gradovi tam v oblakih bodo vsi podrti, prevaran končno boš pri tem le sam ostal.

Zastonj si iščeš kroge svojih dobrih znancev, prijateljev iskrenih, zvestih ti ljudi, če iščeš iste v krogu le tatov, pijancev, kaj kmalu boš postal njih drug, enak jim ti.

Zastonj ves tvoj pohlep po časti je in slavi, spomineka zaslužil si ne boš nikdar, po "Zlatem reku" če ne delaš in postavi, če vse preziraš, biti hočeš gospodar. —

Zastonj blago ti vse, ime, bogastvo, sreča, četudi morda celi svet si pridobiš, do smrti vse po volji gre ti in se veča: pri tem za dušo svojo v obče ne skrbiš. . .

Po poklicu je bil Johnson krojač, Hayes tesar, Fillmore tkalec in Grant klerk v neki trgovini železa.

Izmed bivših predsednikov živi samo še eden — Herbert Hoover.

Devet jih je vršilo urad podpredsednika preden so postali predsedniki.

Trije so bili za časa svojega termina umorjeni: Lincoln, Garfield in McKinley.

Kitajska gledališča imajo poleg sedežev posebno muzico, ali desko, kamor se posetnikom servira med igro jedi in pijačo.

Predkonvenčni paberki

(Piše urednik)

Danes čez en mesec bo že večina naših dragih bratov delegatov, seveda tudi cenjenih sester delegatkin na potu proti konvenčnemu mestu Eveleth, Minn. O značilnem imenu te naselbine sem že svoječasno pisal na podlagi svojega zgodovinskega naziranja, da je bil menda baš tukaj prvi raj ali paradiz, kjer je Adamova žena, ali naša prva mati Eva okrog letala, zato pa pravijo temu kraju Eveleth. Adamu v spomin so pa ondi imenovali neko znano cesto Adams Ave., kjer živi več naših rojakov.

Volitve delegatov so menda že pri kraju. Da, veliko je bilo število kandidatov in kandidatkin, toda le malo izvoljenih. Če bi se vsem uresničila želja, bi moralo biti najmanj 1,000 delegatov na prihodnji konvenciji. Nekateri izmed neizvoljenih kandidatov ali delegatov bi radi šli celo na svoje lastne stroške; toda pravila so pravila in vsak ni bil rojen pod tako srečno zvezdo!

Sobrat Strah, zapisnikar društva št. 59, je cenjeno bodočo delegacijo v svojem zadnjem dopisu malo ostrafil glede ondotnega spremenljivega vremena. Boji se, da ne bi tudi letos sredi avgusta zapadlo več palcev snega, kakor ga je zapadlo v juniju pred 23 leti. Seveda, da bi se kak delegat ali delegatkinja ne prehladil(a), naj v svrhu zaščite vzame seboj tudi zimsko obleko, volneni jopič, kožuh in kučmq ter visoke ruberje; delegatkinjam pa svetujem naj ne pozabijo doma ogrlice iz kožuhovine (srebrnkaste lisice), zimске suknje in mufa. Dobro bi bilo tudi seboj vzeti kako kositarso posodo z vrelo vodo, da se v nogah ne prehladite.

Če bo letos na Veliki šmaren v Evelethu res zapadel sneg, bomo pa lahko priredili tekmo s kepanjem, drsanjem in smučmi.

Jaz se bom pridružil kepanju, ker nimam nobenih drsalic in smučmi.

Iz dosedaj objavljenega seznama delegacije posnemam, da nam bo na tej konvenciji predla trda glede zdravnikov; niti eden še ni kot delegat prijavljen; morda so na sedeči stavi? Zdravniško oskrbo cele delegacije bo moral imeti naš vrhovni zdravnik. Škoda, lansko leto je imelo društvo sv. Marije Magdalene v Clevelandu neko članico, ki je bila diplomirana zdravnica; pa se je že poročila in odpotovala iz mesta. Ta bi bila morda tudi rada šla na konvencijo, pa bi imela lahko v oskrbi vse cenjene sestre delegatkinje.

Menda bo letošnja konvencija na Evelethu vsa drugačna kakor je bila pa leta 1917, k smo morali zadnji dan proti večeru v drugo dvorano "mufati." Gotovo bo tudi letošnji konvenčni banket ves drugačen kakor pa pred 21 leti, ker ga sploh ni bilo?

Če se bomo morda tudi letos na Evelethu dolgočasili, se lahko obrnemo na našega mojstra John Germa, da nam bo kako zaigral in zapel po seji; moški bomo igrali na karte, ženske naj pa med seboj kramljajo o dobrih in slabih časih. Za spremembo bomo priredili kontest za konvenčnega kralja in kraljico. Sodnice za moške bodo delegatkinje, za ženske pa delegatje. Lahko bo kandidiral za kralja vsak delegat-mladenč, mož ali vdovec, tako tudi delegatkinje. Nominacija bo tajna volitev pa javna.

En večer bi pa lahko priredili surprise party za vse skupaj; saj smo takih prireditev že navajeni. Vsak delegat naj bi seboj prinesel kak dobiček ali stvar, pa bi potem medsebojno ta darila razdelili. Tudi takozvana "basket party" bi bila na mestu.

Ker bo gotovo došlo več delegatov s svojimi avtomobili, bi bilo umestno, da predsednik imenuje poseben odbor avtnih mehanikov, da bodo pregledali "mašine," če so vse v redu za povratek.

Z našim znanim "večnim potnikom" Matijem imava že določeno dan za ribolov. Matija sedaj pita in hrani okusne jezerske ščuke, da se dotedaj še malo zredijo. Zadnjič je bajje potegnil iz vode 15 funtov težkega sulca?!

Prihodnjič bom pa razdelil delegacijo v gotove skupine po njih imenih in navedel za vsakega delegata par važnih nasvetov predno odpotuje proti Minnesoti.

K. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inskripcija v Jolietu, Ill., dne 12. januara, 1894.

GLAVNI URAD: 508 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon v glavnom uradu: Joliet 21045; stanovanje gl. tajnika: 9448

Solventnost: 116.71%

Od ustanovitve do 31. maja 1938 skupa skupno izplačana podpora \$6,780,815

GLAVNI ODBORNIKI:

Prvi podpredsednik: JOHN OHRM, 817 E. 10th St., Pueblo, Colo.

Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4715 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.

Treći podpredsednik: JOSEPH LEBMAN, 182-2nd St., N. W., Barbours, O.

Četrti podpredsednik: GEORGE NEWMAN, 87, Box 701, Soudan, Minn.

Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 508 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomoćni tajnik: LOUIS ZELEZNIKAR, 508 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Glavni blagajnik: MATT F. SLANA, 508 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: RT. REV. J. J. OMAN, 3547 E. 80 St., Cleveland, Ohio.

Vrhovni zdravnik: DR. M. F. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR

Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.

I. nadzornik: LOUIS LUKOVICH, 6327 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

II. nadzornik: FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. nadzornik: FRANK FRANCOISE, 2170 So. 51st St., West Allis, Wis.

IV. nadzornik: MARY HOCHER, 21241 Miller Ave., Cleveland, O.

FINANČNI ODBOR

FRANK GOSPODARICH, 213 Scott St., Joliet, Ill.

MARTIN SHUKLE, 811 Avenue A, Eveleth, Minn.

RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

POROTNI ODBOR

JOHN DECMAN, 1102 Jancey St., Pittsburgh, Pa.

AGNES GORISKEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUS, 1101 E. 6th St., Pueblo, Colo.

GEORGE PANCHUR, R. P. D. 4, Chardon, O.

WILLIAM F. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vsa pisma in denarne zadeve, tiskajoče se Jednote, naj se pošiljajo na

glavna tajnika JOSIP ZALARJA, 508 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise,

društvene vesti, razna naznanila, oglašje in naročnino pa na GLASILO K. S.

K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

IZ URADA DUHOVNEGA VODJE K. S. K. JEDNOTE

KRAJEVNIM DRUŠTVOM GLEDE POROČIL O VELIKONOČNI DOLŽNOSTI

Poročila o velikonočni dolžnosti prihajajo od vseh strani. Zato moj poklon in zahvala vsem, ki so že poročali dosedaj. Moram pa nekaj pripomniti o nekaterih poročilih.

1.—Jednotina pravila govori, da mora biti na poročilu podpisan tudi krajevni župnik poleg treh prvih uradnikov društva. Zato bodo taka poročila, katera nimajo župnikovega podpisa morala romati nazaj, da bodo predložena župnikom v podpis.

2.—Jednotina pravila govori, da morajo uradniki krajevnega društva poslati imena onih članov in članic, ki niso opravili svoje verske dolžnosti. Večina poročil je to točko pravil prezrla. Tudi ta točka mora biti izpolnjena. Zato prosim, da mi vsa tako prizadeta društva takoj odpošljejo imena in naslove članov in članic, kateri velikonočne dolžnosti niso opravili. Ako so člani ali članice v takih okoliščinah, da zakramentov ne morejo prejemati, n. pr. če so v umobolnici, potem naj poročilo to označi, kakor so nekateri že označili.

3.—Prosim tajnike društev, kateri še niso odposlali poročila, da to store čim prej, da mi bo mogoče dati tozadevno poročilo konvenciji prihodnji mesec.

4.—Članom in članicam, kateri niso velikonočne dolžnosti storili pa polagam na srca: Kristjani ste, božji otroci. Zahvalite Boga, da niste bili rojeni izven Kristusove Cerkve, kajti potem bi bilo Vaše zveličanje veliko, veliko težje. Jezus je postavil zakrament sv. pokore, ali spoved, zato, ker ga vsi potrebujemo, ker smo vsi slabotni. Ne izgovarjajte se: "Saj nisem nikomur nič ukradel, nikoga ubil..." Če res tega niso storili, potem si spolnjeval še dvojne zapovedi, Bog pa nam jih je dal deset. Sv. Janez pravi: "Če kdo pravi, da ni grešil, je lažnik." Vsi imamo še kaj povedati pri spovedi, od papeža pa doli do najbolj osamljenega lajka. Zato zapoved, ki pravi, "Spovej se svojih grehov vsaj enkrat v letu," tudi vsem velja. Res ni prijetno našemu samoljubju samega sebe tožiti. Ni pa tudi ne tako hudo, da bi se človek držal kislo pet tednov po prej in bi se branil obtožbe samega sebe kot kakšne hude operacije na očeh. Ko pa je dobra spoved opravljena, ko je vest mirna, o, kako je to tolažilno za vsakega pametnega človeka, ki ve, da bo moral dati enkrat odgovor pred Bogom za vse nespokorne grehe. Bolje je sedaj priznati, da smo grešniki, kakor pa enkrat pred vsem svetom obsojen in zavržen biti.

Toda glavno zakaj se nam veleva iti k spovedi je to, da moremo prejeti sv. Rešnje Telo. Za sprejem sv. obhajila mora biti duša čista, ne sme imeti vsaj nobenega smrtnega greha na sebi, drugače je sv. obhajilo božjepročno in bi bilo tisočkrat bolj, da bi človek nikdar ne bil pristopil, če tudi bi bil pogubljen, kakor pa, da je storil božji rop z nevednim sv. obhajilom. Sv. obhajilo je nam vsem potrebno, moškim tem bolj, ker so bolj izpostavljeni nevarnostim in skušnjavam. Zato nas Zveličar sam kliče: "Pridi k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi in jaz vam bom poživil." Vsi brez izjeme potrebujemo tega poživljenja, pogosto ga potrebujemo. Zato, dragi člani in članice, odzovimo se temu klicu, da se nam ne bo zgodilo, kakor tistem, ki je prišel na ženitnino v nesvatovski obleki, kakor sv. evangelij, da je rekel, "Kralj!" —Kralj, —"Vržite ga v zunanjo temo, kjer bo jok in škripanje z zobmi." Dokler smo v milosti božji, imamo svatovsko obleko. Milost božjo pa zadobimo pri spovedi, ako smo jo izgubili.

Rev. J. J. Oman, duhovni vodja.

URADNO NAZNANILO

Tem potom se službeno naznanja, da se prične polletno zborovanje glavnega odbora dne 8. avgusta 1938 ob deveti uri (novi čas) dopoldne v prostorih glavnega odbora.

V smislu pravil člen 7, točka 11, stran 12, se imajo tega zborovanja udeležiti naslednji glavni uradniki(ice): Glavni predsednik, glavni tajnik, glavni blagajnik, duhovni vodja, vrhovni zdravnik, ves finančni odbor, ves nadzorni odbor, predsednik porotnega odbora in urednik Glasila.

Krajevna društva ali posamezni člani, ki želijo glavnemu odboru predložiti kako prošnjo, pritožbo ali kaj drugega, naj tozadevna pisma pošljejo na glavni urad najkasneje do 5. avgusta t. l.

Za glavni urad K. S. K. Jednote:

Josip Zalar, glavni tajnik.

IZ GLAVNEGA URADA K. S. K. JEDNOTE

DO SEDAJ NAZNAJENI DELEGATJE(INJE) IN NJIH NAMESTNIKI(CE)

Štev. društva	Ime delegata (moj)	Ime namestnika (ce)
1	John Frah	Joseph Kobal
1	John Terevich	Frank Banich
1	John Kochevar	Frank Komach
1	John Zefran, st.	John Zvezich
2	Anton Kostec	John Kramarich
2	Peter Plut	Anthony Buchar
2	Robert L. Kommerl	Joseph Ursich
2	Raymond Muts	Peter Ancei
2	Joseph Glavan	Martin Kramarich
2	Matthew Verbiace	John A. Muts
3	Peter Metesh	Joseph Marincich
3	Joseph Ercul	John Vesel
4	Andrej Urbanc	Joseph Baznik
5	Albert Godec	John Cullg
7	Louis Steblich	Louis Losar
7	Nick Mikalich	Frank Grabek
7	John Slar	Anton Ruper
7	Martin Krasovec	Anthony Woduck
7	Peter Cullg	Joseph Strubel
7	Joseph Kralj	Matt Novak, Jr.
7	Thomas D. Buchar	Frank Braden
8	August C. Verbie	Anthony Collins
12	Valentin Malackar	Louis Grum
12	Joseph Princ	George Baber
14	John Govednik	John Dolenc
23	Ludwig Hoge	Andrew Hochevar
25	Anthony J. Fortana	Anthony Strina, Jr.
25	Joseph Gornik	John Melle
25	Anton Korosec	Frank Vrant
25	Leopold Kuslan	Joseph Nemanich
29	Martin Tesak	Anton Kamlich
29	John Gregorich	Anton Seme
29	Frank Laurich	John Potocnik
29	Rev. Mathias J. Butala	Rev. George J. Kuzma
29	Rudolph Skul	John R. Umek
29	John Lekan	Anton Canko
30	Louis Gavzoda	Peter Hrebec
30	Louis Kastelec	Martin Sterbenz
38	Peter Majerle, Jr.	Frank Kalie
40	John Povsha	Joseph Zajec
41	John C. Golob	George Weselich
42	John F. Tesak	Frank Kocevar
42	John Krasovec	Fred Starasnic
44	John Likovich	Martin Shifrer
44	Edward F. Kompare	Joseph Kucic
52	Frank Dezalan	Anthony Somrak
52	Frank Velikan	Henry Fon
53	Joseph Zorc	Frank Ogrin, Sr.
53	Mike Opeka	Frank Drasler
53	Math Slana, Sr.	Andrew Kosir
55	Phillip Yaklich	Pete Gornik
56	Anton Kaplan	Rudolph Malesich
56	Joseph Kerton	Anton M. Zalar
56	Matt Yammick	Anton Russ
57	Jack Zagar	Joseph J. Klun
59	John Strah	Peter Mairin
59	Joe Intihar	John Kochevar
59	John Habyan	Joseph Kovach
59	Johna Ahlin	Anton Rozinka
61	Andrew Bartol	Imbro Mavracich
63	Joseph Kovach	Ignac Godec
63	Anton Kordan, Sr.	Anton Meljac
63	Louis Shuster	Anton Kordan, Jr.
63	Jakob Resnik	Frank Mulh
64	Nikola Trdina	Joseph Jagusic
64	Stanko Skrbic	Marko Rukavina
65	Louis Velkovrh	John R. Jelenc
65	John Oblak	Anton Gornik
70	John Mihelcic	Frank Zlatarek
72	Mike Cerkovnik	John Otrin
72	John Mehle	Anton Peckek
77	Steve Lach, Sr.	Louise Kuznik
77	Frank Podczaj	Louis Kotar
78	Karolina Richman	Mary Tomazin
78	Paulina Kobal	Alva Jerin
78	Johanna Mladic	Sophia Petrovic
79	John Cankar, Sr.	Johanna Keber
81	Katherine Kogina	Mary Tovec
81	Anna Solomon	Frances Jevce
85	Mary Polutnik	Justine Lokar
86	Mary Baucher	Mary Demshar
87	Matthew Krall	Joseph Horvat
91	Frank J. Habbich	Peter Vitina
92	Mary Petrich	Barbara Rudar
93	Joseph Vrant	John Blatinik
93	John Komidar	Rudolph Gavzoda
94-122	Matt Leskovec	Frank Moravec
95	Anton Ivacec	Willard Kuhar
98	Ludwig V. Kuhar	Stephen Cerne
101	Gabriel Kilnar	Frank Ash
103	Joseph Klune	Mary Komman
104	Josephine Brunak	Anna Princ
104	Pavlina Perse	Theresa Koleto
106	Jean M. Tesak	Helen Melosh
106	Agnes Govednik	Mary Plankar
108	Mary Golobich	Mary Vlasich
108	Antonija Struna	John Ujelic
110	Frederick Udovich	Jacob Caserman
110	Louis Arko	Marian Ottoncar
111	Gertrude Rupert	Frances Brtoncel
111	Jennie Ozbolt	Joseph J. Peshel
112	Joseph Spreitzer	John Marolt
113	George Pavlakovich	Andy Krasovec
113	Bostian Znidarsich	Catherine Majerle
115	Mary Majerle	Catherine Medved
115	Josephine Zupan	Mary Zagar
120	Pauline Osofin	Margaret Zalar
120	Angela Orasem	Pauline Bokal
120	Kristina Glavic	Margaret Kamin
120	Julia Cestnik	Ursula Snoy
123	Mary Hochevar	Frances Drobnic
127	Mary Cepon	Jennie Cepon
127	Frances Tercek	Mary Zupce
127	Frances Furlan	John Champa
131	John C. Virant	Martin J. Stephon
135	Leo Kuhar	Anton Trunkelj
136	Ludwig Perushek	John Bayuk
139	Frank Gosar	Frances Jancar
143	Emma Shimkus	Frank Buchar
143	Rev. Matthias J. Hiti	Peter Droll
144	John Prislant	Joseph Francic
144	John Udovich	Joseph Kenik
146	Rudolph F. Kenik	Anton Skufca
146	Joseph Lekan	Joseph Horvat
146	Matt Zupancic	Joseph Malacis
148	Martin Horvath	Frank Nemec
148	Stephen Pizko	John Bakacs
148	Joseph Rezonya	Agnes Zagar
150	Mary Pucell	Josephine Mulh
150	Theresa Lekan	Mary Peterlic
152	Fabian Markovic	John Starcevic
152	Luka Matanic	Frank Batista
153	John Bevoe	Mary Kordish
156	Mary Verant	Mary Gersich
156	Mary Kommerl	Frances Ribich
157	Johanna Mohar	Agnes Gersich
157	Mary Godes	Anna Kestelac
160	Theresa Crivkovic	Joseph Novak
161-17	Mike Senja, Sr.	Antonija Zupan
162	Helena Mally	Marian Kuhar
162	Frances Novak	Anna Rode
162	Frances Macerol	Angela Krizman
162	Louise Mlakar	Josephine Selye
162	Julia Bresovar	Antonija Tanko
162	Louise Pika	Frances Baraga
164	Johanna Gornik	Frances Zakrajsek
164	Agnes Kochevar	Rose Bizjak
165	Josephine Windishman	Mary Kopach
165	Mary Petrich	Frank Jancaric
168	Charles M. Kuhar	John Omerza
169	Lawrence Leskovec	Mike Zlate
169	John Fendritz	Matt Kostelic
169	John Tercek	Anton Vidmar
169	Frank Matoh	Louis Opalek
169	Charley Tercek	Anton Rudman
169	Anna Skolar	Rose Chapic
169	Frank Kovacic	Stanley Zupan
169	Matt Tekavec	Mary Grosko
170	Veronica Kolenko	Thomas Shubit
171	Frank Vesel	Mary Hosta
172	Anton Hosta, Jr.	Mary Hosta
173	Rose Jenich	Antonija Velkovrh
174	Mary Gosar	Johanna Arlac

176	Michael Zank	Michael Majoris
183	Rudolph J. Kozla	Edward Rosenberger
186	Anna Vrant	Amalija Ceb
191	Matilda Kopevt	Stanley Troha
193	Margaret Kogovach	Johanna Fust
193	Ursula Kovach	Frances Suel
196	Kristina Kolar	Frances Francel
203	Katharine Spreitzer	Katharine Grabek
207	Louis Kastelec	Charles Hocevar
208	Mary E. Orlich	Mary Kotse
218	Catherine Grichar	Mary Koclan
219	Theresa Zdenar	John Bradac
226	Anton Klancar	Frank Fabjan
237	Arthur Stukel	Rudolph Maierle

Joliet, Illinois, 8. julija, 1938

JOSIP ZALAR, glavni tajnik.

Julijska številka "Novoga Sveta"

Začetkom tekočega tedna je izšla 7. ali julijska številka družinskega mesečnika "Novi Svet." Vsebovala bo sledečo vsebino:

"Kam Rusija?" (članek); "Pregled" svetovnih dogodkov; Dr. A. Gosar: "Pogled, na boljševezem, fašizem in krščansko zamisel družbe"; "Very Rev. Matija Šava" (življenjepis); J. M. T.: "Iz narave"; P. B. Winkler: "Malo o nečimurnosti"; J. M. Trunk: "Zdravilo proti revmatizmu" (črtica); P. Evstahij: "Pozdrav 'N. S.' iz domovine" (pesem); "Slovenski pionir" (opis Chicage in začetek South Chicage); "Dom in zdravje"; "Za smeh in zabavo"; "Velika kampanja"; J. H. R.: "Potovanje na odmerek" (črtica); T. Brdar: "Velika ljubezen" (roman).

Iz mnogobrojnih pisem uredništvo "Novoga Sveta" razvdi, da se je "N. S." čitateljem že zelo priljubil. Tudi iz stare domovine je uredništvo dobilo že več priznanih pisem. Nasamovesele, če list res ustreza svojim naročnikom. Saj to je njegova želja in njegov namen.

Ako je tako in vodstvo lista se trudi, da bi bilo tako, potem je le želeli, da bi se "Novi Svet" s svojo vsebino širil kar najbolj mogoče med naše slovenske ljudi. Vsebinska lista, ki jo tako skrbno zbirajo številni sodruiniki lista, da z njo prineso in zaneso v domove naših slovenskih družin pravilno pojmovanje o življenju, ki ga živimo tu na zemlji, da nam prinese zdravo, poučno in zabavno slovensko berilo gotovo zasluži to, da se to razširja med narod, kateremu je namenjeno.

Kolikokrat se človeku dogodi, da kupi nekaj, kar se mu proda za dobro, pa kupi slabo. Zakaj? Zato ker je kupil od ljudi, ki jih ni poznal, sedel je na njih limanice, ujeli so ga in prevarili. Šele potem je spoznal. Nikjer se ljudje pa toliko ne varajo, kakor pri kupovanju in naročanju raznega berila. In ljudje veliko naročajo. Saj v vsakem domu, tudi našem slovenskem domu leži na kupih vse polno razne tiskovne šare. Koliko je med to šaro dobrega blaga, dobrega tiska, o katerem bi lahko rekli, to je za naše ljudi. Nekaj ga je, ampak vedno manj, kakor slabega. In če ljudje toliko trošimo za vse razne liste in magazine, zakaj ne bi bilo dolarja tudi za dober slovenski družinski mesečnik "Novi Svet"? Da, to je vprašanje, ki bi si ga moral postaviti vsak naš slovenski človek v Ameriki. Ne izbegujmo! Desetletja se je tožilo v naši javnosti, da imamo vse preveč slabega protiverskega in protinarodnega tiska. Res ga imamo. Ampak same te tožbe položaja ne bodo spremenile. Spremeniti ga more samo odločno in aktivno delovanje. Mi sami moramo proizvajati več dobrega tiska v lastnih vrstah in ga širiti in z njim se bo širila naša miselnost. To je treba! In s tem se je začelo. "Novi Svet" ima ta namen, da bo prinašal našemu narodu res zdravo in pošteno ter poučno slovensko berilo. Ali je to slab namen? Ne! In ako ste priprani tako, potem na delo

za ta list. Saj vsak katoliški Slovenec in vsak pravi zaveden Slovenec, bi brez tega lista ne smel biti. Seznanite se z njim.

Pišite, da se vam pošlje na ogled in prepičajte se o njem. Ne prezirajte dobrega dela in truda za istega. Zdaj se vam ponuja dober tisk in ni vzroka, da bi še naprej tožili o uplivi slabega tiska. Dovolj dobrega tiska je zdaj med nami, samo vprašanje, če mi vsi pravi in zavedni Slovenci si res želimo dobrega tiska. Če si ga želimo si ga bomo naročili in ga podpri. Če ne, bomo pa le pokazali svojo brezbriznost do dobrega lastnega tiska. Mesečnik "Novi Svet" stane na leto \$2 za Ameriko. Za Kanado in vse ostalo inozemstvo pa \$3 na leto. Naročnina se pošilja na Upravo "Novi Svet," 1949 W. Cermak Rd., Chicage, Ill.

(Nadaljevanje s 1. strani)

Zatem so še govorili: urednik Glasila, duhovni vodja K. S. K. J. Rt. Rev. J. J. Oman, finančni odbor KSKJ. brat Rudolph G. Rudman, porotni odbor brat George Panchur, jolietški župnik Rev. M. J. Butala, porotni odbor br. Wm. Kompare, Jednotin odvetnik Mr. Jones, pevovodja "Ilirije" Mr. M. Rakar, predsednik društva št. 29 brat Martin Težak, graditelj novega doma ali kontraktor Mr. Frank Vertovec, brat John Pezdirtz, tajnik dr. sv. Jožefa št. 169, brat John Zvezich, v imenu društva sv. Štefana št. 1, in sestra Ema Shimkus, predsednica društva št. 139.

Za govorom brata Panchurja je "Ilirija" zapela še tri pesmi: "Sem fantič z zelenega Štajerja," "Dva možička" in "V gorensko oziram."

Končno, že okrog 5. ure popoldne, se je brat glavni tajnik vsem govornikom in navzočim v imenu Jednote lepo zahvalil in jim priporočal, da naj ta važen zgodovinski dan za vedno ohranijo v prijetnem spominu.

Te slavnosti so se tudi udeležili zastopniki naših društev iz: La Salle, Ill., Chicage, So. Chicage, Milwaukee, Aurora, Elmhurst, Peoria (častna udeležba!) in iz Clevelanda istotako.

K zaključku naj bo še omenjeno, da smo na tem pikniku videli tudi najbolj zdravega, najbolj čvrstega in najlepšega otroka cele jolietške nasebine in Will okraja, to je bil 21 mesecev stari Raymond Mutz, član mladinskega oddelka št. 2, ki je dobil nedavno prvo nagrado (srebrno kupo) v tozadnem kontestu. Mladi Raymond tehta ravno 43 funtov. Da je res krepak dečko in tako težak, potrjuje pisec teh vrstic, ker ga je imel čast za par minut pestovati.

Tako

STRAŽNI OGNJI

ZGODOVINSKA POVEST

SPISAL FRANCE BEVK

1. Na vrhu Čavna je stala grmada. Med debelimi bukovi mi poleni so ležali svežnji borovih vej in suhega dražja. V sredini je stal kol; les je bil s trtami povezan in pritrdjen, da bi ga burja ne odnesla. Nad grmado se je dvigala zasilna streha. Treba je bila le pritekniti nekaj žerjavi in zapihati, ogenj bi vzplamtel do neba.

Proti jutru, preden se je začelo svitati, je v bližini grmade stala v plašč zavita postava in se ozirala na vzhod. Venomer na vzhod, čez Kras in proti Istri. Sto korakov oddaljen je v rupi ugašal ogenj. Žerjavica je žarela ko volčje oči iz teme. Ob žerjavici je nekdo spal, stisnjen v dve gubi. Njegova sapa je rahlo podhrtevala v jutranjem hladu. Zdaj zdaj se je zgenil, ko da se prebujala, a je spal dalje.

Od jutra se je začelo svetlikati. Prvi sij zarje se je razlil po vrhuncih gora, v dolinah je bila še globoka tema. Vsako jutro se je stražnik ob kresišču zgenil, ko je zagledal to svetlobo. Nekaj vznemirjajočega mu je prevzelo dušo. Ali so to ognji, ki naznanjajo prihod Turkov? Ali je požar krščanskih vasi? Morda že mandrajo turška koipita skozi Istru na Kras, ali pa so pesjani udarili s Kranjskega... Vselej se je namesto ognjev dvignila zarja, srce se je oddehnilo.

Vstalo je solnce. Sprva mrzlo, rdečkasto, a je od hipa do hipa bolj gorelo v beli svetlobi in toploti. Oko je zaščemelo. Ptice so zapele; po Vipavski dolini se je raztopil mrak.

"Ali si se naspal, Andrej?"

Stražnik ob ugaslem ognju se je v solncu prebudil, se prevahil in si pomel oči. Ta, ki je stal v plašč zavrt, se je bil obrnil z vprašanjem do njega.

"Premalo je bilo," je odgovoril priletitni zaspanec, brada mu je padala globoko na prsi. Del je roke pod glavo in zrl mežikaje v nebo, dasi ga je ščemelo.

Bila sta tiho. Iz doline se je oglašil zvon.

"Lužež!"

"Slišim."

"Kje zvoni?"

Lužež je pogledal v dolino.

"V Logu zvoni. Šmarni dan je danes."

"V Logu?" se je zamislil Andrej. Hrepenenje ga je gnalo v dolino. Od zgodnje pomladi do pozne jeseni je prebival na vrhu Čavna v neprestani pažnji, kdaj na vzhodi kresnoli zagore. Zdajci ga je stisnilo v dušo. Rad bi bil orel, ki je plaval nad njim.

Dvignil se je, ker se je bil Lužež zvil v plašč, legel in se silil, da bi zaspal. Gledal je v orla, ki se je tehtal nekaj časa nad Čavnomo, a se je slednjič spustil nad Vipavsko dolino.

Pri cerkvi Device Marije v Logu je mrgolelo ljudi. Bil je dan molitve, a hkrati dan sejma. Žejne duše so dobile tolažbe, napojilo se je tudi telet. Vsetod so stale stojnice, kramarji so razložili blago, nekateri na deske, drugi kar na tla. Goriški kramarji, židje, Videmci in Čedadci, celo beneški trgovci so bili med njimi. Rute so blestele v solncu, ženske so si zaželele pasov in zaponk, steklenih biservov in svilenih trakov. Vse je vabilo, vse je vpilo. Prodajali so kruh

in med, janca in prašiča so pekli na ražnju, da je dišalo daleč naokrog. Nekateri so točili v majolike vina, a za ženske medice, in mežikali z lokavimi očmi. Dva duduša sta piskala s podvitimi nogami in prosila vbojajme. Po cerkveni nemu opravilo sta se pomaknila na jaso med hraste in topole, kjer se je zbirala mladina, in igrala za ples. Za cerkvo je stala vrsta drevja, za njimi se je oglašal truš komediantov, laških pajcev, ki so prišli kazat svojo umetnost, požirali meče in kmetijski drobiž.

Že od prve zarje so bile vse ceste polne, nekateri ljudje so bili prenočili pred cerkvijo. Petnajsto stoletje se je nagibalo h koncu. Bili so hudi časi, napovedovali so še hujše. Vipavska dolina takrat ni bila tak vrt kot je danes. Prebivalstvo je bilo redkeje naseljeno. Roka ni tako marljivo rila po zemlji in spreminjala gošče v rodovitne njive. Pogrihi in holmih so stali gradovi in stolpi. V njih so stanovali plemiči in valpti, jemali desetino od žita in ostalih božjih darov. Dejali so, da bo treba dati desetino od ljudi in še ne bo dosti. Valpet je živžgal z bičem in kradel veselje do dela in do življenja. Niso nehali govoriti, da bodo topli z golo sabljo in bo krvi več nego vode.

To še ni bilo najhujše. Kar se je zgodilo izven tega in v nobenih bukvah ni zapisano, je bilo prehuho. Strahota se je vpletla še v nočne sanje. Po dnevi so doživljali ljudje eno trpljenje, v noči dvojno. Vičevali so znamenja pogina, živili, utrinjajoče se zvezde, luči ob močvirjih, divje klice iz gozda; loteval se jih je strah. Kupci, ki so prihajali v deželo, so prinašali tako grozne novice, da so se ljudem krotovili lasje. Vojaki so bili od dne do dne objestnejši, plemiči so bliskali z očmi.

Poleg nadlog, ki so prihajale od sitih ljudi in iz njihovih krivic, so teple podložnike slabše letine. Kadar je oblak zatemel solnce, so se prestrašili: to so kobilice! Bila je zemlja polna miši in črvov, gosence so obirale zelenjav. Tlačila je suša in dušila povodenj, bičala toča in tepel vihar. Kar je grofom in nezgodam ostalo, je bilo bore malo.

Takrat je vladal cesar Friderik, tretji svojega imena. Glas o kralju Matjažu je došel celo na Vipavsko. "Tam daleč je ogrska dežela," so pravili. "Pšenica raste brez gnojna, vlada ji kralj Matjaž, ki ima srce za podložnika, med se cedi po zemlji, dobro je za kmeta." In so postale glave blazne od domišljije. Cesar Friderik pa se je tepel s kraljem Matjažem, kar ubogim ljudem v glavo ni šlo. Beneški lev je iztezal svoje šape po vzhodnih deželah. Dražil je Turke in jih vabil v Furlanijo. Vipavski plemenitaš Herberštajn ni bil nič pridja; če je pretila nevarnost, je pobegnil. Goriški grof je bil bolj zveri podoben nego človeku.

Težka telesna in dušna bremena so tiščala ljudi. Radi tega so se radi zatekali k Bogu in iskali medsebojne družine. Prihajali so v Log iz vse Vipavske in iz vseh daljnih strani, od Pivke in s Krasa, tudi z gorskih samot. Niso si želeli toliko kupčij in vina, razgovora s sosedom in božje tolažbe so bili lačni.

In se jih je natrpalo na ti-

soče med šotore in drevje. Znanec je našel znanca in se ustavil z nasmehom ob njem.

"Kako je?"
"Živimo," je dejal ta. "Vse drugo, kot Bog hoče."
Napolnili so cerkev do zadnjega kotička, niso šli vsi vanjo. Petje duhovnikov je odmevalo pod stropom, oblaki kadila so se trgali v solnce, vzdihni in molitve so kipele iz duš.

"Kuge, vojske, lakote, reši nas, o Gospod!"

V tej prošnji je bilo obseženo vse hudo. Vse bolezni od funj do črnih bul po telesu, od beneške vojske in turških vpadov do valptovega biča, od kobilice in črvov do ropov, ki jih je vršila nad njimi gospodstva. To vdano trkanje na prsi, upogibanje glave in telesa, vpitje in vzdihovanje ni bila navadna molitev, kakaj z besedami so se trgali kosi njihovih duš in brzeli s prošnjami pred večnega Boga, ki jih mora uslišati, ker je večno dober in pravičen.

Stopili so iz cerkve. Mir v dušah je bil kakor božji odgovor na njihove prošnje. Nasmehek je igral na obrazih. Zdajci so šli po kupčiji, si kupili pečenke in kruha, nagnili majolike vina in si ugasili žejo. Ozrli so se po prijateljih in po senci, po razgovoru in smehu. Sosed je sklenil kupčijo s sosedom, mladenič je prisedel k staršem svojega dekleta; zdajci je govor o doti in poroki.

(Dalje prihodnjič)

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Nova cesta

Gradnja nove ceste od Save nasproti trboveljski železniški postaji na Dobovec je v delu. Zadnje čase poročajo, da so z delom nekoliko zastali, vendar bodo z deli zopet nadaljevali. Cesta je za vasi pod Kumom velikega pomena, zlasti, ker je v načrtu tudi gradnja ceste iz Jagence proti Kumu. Med prebivalstvom je za cesto veliko razumevanje in z veseljem hodijo na brezplačno delo. En sam gospodar iz Dobovca je s svojimi ljudmi izvršil nad 200 metrov ceste.

Dve tri o tujcih v Jugoslaviji

V Jugoslaviji imamo 140,000 tujcev, od katerih ima večina prav lepe službe, medtem ko morajo naši domači ljudje večkrat zelo trdo delati za mnogo manjše plače. Največ tujcev je zaposlenih v industriji in obrti, in sicer 48,000, v kmetijstvu, gozdarstvu in ribarstvu 46,000, v trgovini, v kreditnih in prometnih zavodih 16,800, v svobodnih poklicih in javnih službah 15,000, v drugih poklicih pa 13,500. Po narodnosti je Čehov 38,400, Rusov 26,800, Madžarov 21,000, med italijanske državljane prištevamo tudi zelo mnogo izseljencev slovenske narodnosti, tako da je italijanskih državljanov pri nas 20,800.

Prebivalstvo Jugoslavije

Jugoslavija ima po zadnjem štetju 15,400,000 prebivalcev. Na 1000 prebivalcev je letno 31.4 prirastka in 17 smrtnih slučajev. Najhitrejša se množi prebivalstvo v Bosni (45.6 na 1000), najmanjši prirastek pa je v Sloveniji (12.4 na 1000). Na 1 kvadratnem kilometru živi 61 prebivalcev. Mesto Belgrad najhitrejša narašča. Leta 1921 je bilo v Belgradu 152,688 prebivalcev, leta 1937 pa 375,505.

Najstarejši borovniški faran umrl

Dne 23. maja je umrl na Pakem pri Borovnici v 100. letu svoje starosti g. Jereb Jožef. Pokojni se je rodil 19. marca 1839 na Žirovskem vrhu. Kot pastirček je prišel k hiši, v kateri je bil poznejši gospodar. Poročil se je 4. avgusta 1864 in vzgojil petero otrok. Njegov sin je umrl 3. januarja 1938 — kot stari oče.

"Cimprski oče" so se torej rodili v letih, ko je v Avstriji zavladoval Franc Jožef. Bojeval se je leta 1878 v Bosni in Hercegovini; zelo rad je pravil, kako so jih turški vstasi napadali. Pretrpeti je moral marsikatero "grenko" v teh bojih. — Vsi naporji pa niso mogli omajati te korenine. Dolanske pomladice je bil krepkejši kot njegov sin. Zelo ga je potrla nesrečna smrt hčere 22. januarja 1934 pod opoldanskim brzovlakom. Ko mu je pa umrl sin, tudi že stari oče, je žalosten dejal: "Nace, mislil sem, da bom umrl prej kot ti, pa si me prehitel." Čutil je pa tudi on, da se mu bliža zadnja ura.

Smrtna kosa

V Ljubljani je mirno v Gospodu zaspala gospa Ivanka Drašler roj. Čepon, soproga gostilničarja in mesarja na Vrhniki. Truplo so prepeljali na Vrhniko.

V Ljubljani je po daljšem bolehanju umrl splošno znani notar Karel Pleiweis, potomec rodbine trsteniških Pleiweisov. Rojen je bil leta 1863 v Kranju in je služboval kot notar v Radečah pri Zidanem mostu, v Višnji gori v Novem mestu in v Ljubljani. Veljal je za odličnega pravdnika.

Spomenik padlim na sv. Gori

Na vzhodnem grebenu svetogorskega pobočja, oddaljenem od Marijinega svetišča le par streljajev, se dviga spomenik junakom, ki so padli v svetovni vojni v krvavih bojih za svetogorski vrh. Spomenik so dogradili v zadnjih mesecih. Iz obsežnega, več metrov visokega kvadratnega stebrišča v rimskem slogu rase proti nebu kamenit štirioiglat steber, ki gre do Adrije in do severnih meja. Načrt za spomenik je izdelal kraški arhitekt Fabiani, ki se je ovekovečil že v predvojni dobi z mnogimi pomembnimi deli.

ZAHVALA

Kakor povsod, tako so tudi pri nas v Barbertonu, O. delavke namerno slabe, mda ni potreba o tem kaj več pisati.

Kot vslednjemu članu naše Jednote naj mi bo pad dovoljeno na tem mestu poročati o lepi družinski slavnosti s dne 21. junija povodom najne srebrne poroke in speno izrasli priredne zahvale najinim hčeram in soti Mr. Frank Obrena, da so naša tako "potegnili." Nič nista o tem snala, pač pa mislila, da greva na party najne hčere. Ko pa prideva v dvorano sva pa doživela remišno presenečenje, — toliko strah najinih sorodnikov, prijateljev in sosedov.

Iskrena zahvala za tako lepa spominska darila! Nikdar ne pozabiva, kaj vse dobrega ste storili za našo. Skušala vam bota to naklonjenost povrniti, če bo le moglo.

Lepa hvala moji sestri in svaku Mr. in Mrs. John Prince in mojemu bratranecu Mr. John Strukelj in družini iz Loraina, O. in Mr. in Mrs. Kume in družini, potem Mr. in Mrs. Joe Zgonc in družini, Mr. in Mrs. Frank Gradšek, vsi iz Loraina, in Mr. in Mrs. Likovik, stolarnarstevja, ter za ves trud in delo. Hvala Rev. Father Medunu za lepe čestitke. Hvala Mr. in Mrs. Rudolf Zgajnar, najinemu tovarisu in družini; zdaj sta bila te v drugič najune pribe; čestita nama biti se v tretjič, ob slati poroki. Bog daj! Nadalje lepa hvala vsem govornikom za čestitke.

Sledeti so pomagali in darovali: Mr. in Mrs. Lekšan, Mr. in Mrs. Jakob Penko, Mr. in Mrs. Trenta, Mr. in Mrs. Smrdel, Mr. in Mrs. Udovik, Mr. in Mrs. Lintol, Mr. in Mrs. Bladik, Mr. in Mrs. Kalit, Mr. in Mrs. Bladik, Mr. in Mrs. Joe Zgonc, Mr. in Mrs. Louis Arko, Mr. in Mrs. Frank Plinar, Mr. in Mrs. Knausa, Mr. in Mrs. Frank Zgonc, Mr. in Mrs. Paul, Mr. in Mrs. Mikhele, Mrs. Frances Zup, Mr. in Mrs. Opek, Mr. in Mrs. Jak, Mr. in Mrs. Merkun, Mr. in Mrs. Brunski, Mr. in Mrs. John Zup, Mr. in Mrs. Math Plinar, Mr. in Mrs. Sustarec, Mr. in Mrs. Zednikar, Mr. in Mrs. Math Usnik, Mr. in Mrs. Jerman, Mr. in Mrs. Zaidarid, Mr. in Mrs. Dovyak, Mr. in Mrs. Rogel, Mr. in Mrs. Medlich, Mr. in Mrs. Klančar, Mr. in Mrs. Joe Valentič, Mr. in Mrs. Repar, Mr. in Mrs. Kume, Mr. in Mrs. Lantier, Mr. in Mrs. John Obrena (Kenmore, O.), Mr. in Mrs. Viraike (Kenmore), Mr. in Mrs. Albert Muren, Mr. in Mrs. Charles Strubel, Mr. in Mrs. Halm, Mr. in Mrs. Mode, Mr. in Mrs. Jerry Zupce, Mr. in Mrs. Garbor, Mr. in Mrs. John Uych, Mr. Frank Spetič, Mrs. Otoničar, Mr. Podlipet, Mr. Joe Usnik, Mr. Zakrajšek, Mr. Brtomeel, Mr. Anton Polh, Mrs. Lukšič, Mr. John Spetič, Mr. Tony Gerbec, Mr. Steblaj, Mr. John Stopar, Mr. John Penko, Mrs. Osholt, Mr. Adolf Arko, Mr. Frank Čik, Mrs. Valentič, Mr. Frank Smet, Mrs. Mahli, Mrs. Serjak, Mrs. Uych, Mr. Frank Skrabar, Mrs. Okalish, Mrs. Fidet, Mrs. Lah, Mrs. Jevc, Miss Angela Zupce, Mr. Frank Zupce in Mrs. Boring.

Nadalje tudi hvala takojšnjemu Lovskemu klubu, za vso pomoč in naklonjenost. Hvala vodstvu farnega Club House za brezplačen prostor in končne hvala vsem vrtilm kuharicam za tako okusno pripravljeno večerje ter brhkim dekletom, ki se servirale. Ponovna kpa hvala vsem skupaj. — Živeli!

FRANK in MARY VIRANT.
Barberton, O., 6. julija, 1938.

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošljate denar v stari kraj: KADAR ste namenjeni v stari kraj: KADAR selite koga iz starega kraja: se obrnite na nas.

KARTE prodajamo za vse boljše parnike po najnižji ceni in seveda tudi za vse izlete. Potniki so s našim posredovanjem vedno zadovoljni.

Denarne pošiljke izvršujemo točno in po najnižji ceni po dnevnem kursu v JUGOSLAVIJO in ITALIJO.

Za \$ 2.50 100 Din. Za \$ 4.50 100 Lir
Za \$ 5.00 200 Din. Za \$ 12.50 200 Lir
Za \$ 7.50 300 Din. Za \$ 18.50 300 Lir
Za \$ 11.45 400 Din. Za \$ 27.50 400 Lir
Za \$ 23.00 1,000 Din. Za \$ 112.50 1,000 Lir
Za \$ 45.00 2,000 Din. Za \$ 167.50 2,000 Lir

Navedene cene so podvržene premembli, kakor je kura. Pošljamo tudi denar brojslavo in izvršujemo izplačila v dolarjih.

V našem lastnem interesu je, da plačate nam, predno se drugje poslužite, za cene in pojasnila.

Slovenic Publishing Co.
(Glas Naroda—Travel Bureau)
216 West 18th St. New York, N. Y.

VLOGE
v tej posojilnici
zavarovane do \$5,000.00 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.
Sprejemamo osebne in družbene vloge
Plačane obresti po 3%
St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. HEad. 5676
Cleveland, Ohio

NOVI SVET
JE POUČEN, ZABAVEN IN ZANIMIV SLOVENSKE MESEČNIK V AMERIKI.

Prinaša zanimive zgodovinske podatke o ameriških Slovencih, poučne članke, zanimive črtice iz življenja slovenskih izseljencev in lepe po-vesti. Stane na leto samo \$2.00; za Kanado in inozemstvo \$3.00. — Naročnino je poslati na:

NOVI SVET
1849 WEST CERMAK ROAD,
CHICAGO, ILLINOIS

Vsak katoliški Slovenec (Slo-) Na jutri, pač pa danes se od-venka) bi moral(a) spadati k loži za pristop v našo Jednoto! naš K. S. K. Jednoti! Jutri bo morda že prepoznal!

Ameriški državljani imajo prednost pri delu

Ako želite postati državljan spoznajte ameriške postave!

Najbolj točna, zanesljiva in vsa potrebna vprašanja dobite pri

"Ameriška Domovina"
SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Cena tej najnovejši knjižici je samo 25c.

Pri naročilu pošljite znamke ali money order.

"ŽIVI IZVIRI"

je krasna knjiga, ki govori o trdnem rodu Brjanov. Zanimiva povest, ki more vsakega zanimati. Spisal jo je znani slovenski pisatelj IVAN MATIČIČ, ki je spisal knjigo "Na krvavih poljanah."

Knjiga vsebuje 411 strani, tiskana na finem knjižnem papirju, platnice klasično moderno opremljene, vezana v platno.

KNJIGA STANE S POŠTNINO
\$2.00
Naroča se od:
KNJIGARNA AMERIKANSKI SLOVENEK
1849 West Cermak Road Chicago, Illinois

Važno za potovanje

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Valed naše dolgotrajne skunje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebne preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se za- upno obrnite na nas za vsa pojasnila.

MI preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vizje in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavljan naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljam Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Italijanska linija do Jugoslavije

čes gladko, sočno
JUŽNO PROGO
"Južno stran Atlantika"
najhitrejša direktna črta

Tokaj navajamo briljantno "Solnčnata kretanja" v zvezi z vsemi črtami in izbornimi udobnostmi na naši JUŽNI PROGI, na kateri se vam nudijo neprimerne udobnosti in potrebna na svetovno znanih italijanskih brodarstvih. Priključnosti v odseku za turiste in v 4 razredu so velike moderne kabine, velike salonske obdobje, javne dvorane za shajališče, izborna kuhinja in fina postrežba.

Vulcania Saturnia
Naravnost v Jugoslavijo
30. julija, 13. avg. 7. sept. 17. sept.
Rex Conte di Savoia Roma
čes Genova
16. julija, 23. julija, 6. avg. 20. avg. 27. avg.
Za informacije in rezervacije se obrnite na katerikoli pooblaščenega zastopnika ali na naš urad: Italian Line
1000 Chester Avenue Cleveland, Ohio

—TELL YOUR FRIENDS—

WHY?

Because the
KSKJ Has Ideals
and Principles

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"
KSKJ Marches On

BOOST THE CAMPAIGN! ... BOOST KSKJ SPORTS!

-:- The K. S. K. J. -:-

By Louis Zeleznikar, Assistant Secretary.

Reprint from Souvenir Booklet.

ST. LOUIS LODGE
PLANS PROGRAM
FOR 35TH JUBILEE

St. Louis, Mo.—Co-operation was pledged by all members of Sacred Heart of Jesus Society, No. 70, in the program that will commemorate the 35th anniversary of the lodge.

Plans for the memorable date were discussed at the last meeting when members were reminded that the jubilee date falls on Sept. 30.

The anniversary will be celebrated Oct. 2 in the church hall, 12th and Russell Blvd.

The committee on arrangements, headed by Anton Skoff, secretary of the society, includes John Mihelcic, August Prebil, Alois Susin Jr., Frank Zlatarek, Mary Sestric and Mrs. Mary Moenigmann.

VETERAN OFFICER,
CHARTER MEMBER,
NAMED DELEGATE

St. Louis, Mo.—John Mihelcic, charter member of Sacred Heart of Jesus Society, No. 70, will represent his society as delegate to the 19th general convention of the KSKJ. Alternate delegate is Frank Zlatarek. Mr. Mihelcic has been an officer of the society for the past 34 years.

BOEDEKER-VIRANT

St. Louis, Mo.—In a ceremony performed June 22 in the local cathedral Miss Mildred Marie Boedeker became the bride of Dr. John A. Virant. Dr. Virant is the medical examiner of Sacred Heart of Jesus Society.

Pre-Convention Thoughts

By Frances Jancer

Many societies have in their discussions brought up the question of lowering the convention expense by allowing no society to send more than three delegates, regardless of its membership. Their argument is that only one or two of the delegates actually do the work that is required of them when they are representing their society at a convention, the rest just merely sit and look on. In this way the organization could save quite a bit of money, since all these delegates require railroad expenses and per diems, and the savings could be put into the general expense fund or any other fund that is in need of it.

Another discussion that the convention delegates should take into consideration is the benefit paid to a mother. After all, the child born is automatically a member of our society if the mother is enrolled for sick benefit in our organization, therefore it is to our future benefit to have as many as possible enrolled in our organization. Hence it is deemed advisable to raise the benefit from \$20 to \$30, that is, \$25 for the mother and \$5 for the child's assessments. This would entice more women into the sick benefit division and would bring more juveniles into the KSKJ.

If a member of our KSKJ moves to another city, intends to make his future home there, he must take transfer papers into the lodge of that town—if said town has no KSKJ lodge, he must then transfer to the nearest KSKJ lodge. This discussion was brought up in the Glasilo of June 29. The transfer papers, according to the discussion, should be given to the member free of charge. This is a very good discussion, because it conflicts in several ways with the laws of our KSKJ, that is, the centralized sick benefit division refuses to pay sick benefit to a member who has failed to take his transfer papers. Also if the member should pass away there is always business that has to be taken up by the lodge to which the member belonged,

and it can be seen that it would be easier for the lodge officials to have all their members in their own home-town or a town close to theirs, for in the long run it will save corresponding expenses also.

It has been suggested that the Glasilo, official publication of our KSKJ, be published in both languages, that is Slovenian and English, and have everything that is Slovenian also published in English. To date, Our Page has covered almost every possible phase of the Union, but this in a modified form because of lack of space. The editors have had to depend on the few stand-bys to give them information and articles about our Union for publication, and what they did not receive they had to obtain themselves. It is true that the Page has been devoted to sports, but it is also true that articles pertaining to our Union have been published. More would be published if the Page received more co-operation from its younger members. Remember that an article cannot be written without first studying out the bylaws of the KSKJ, so give due credit to those who are at least attempting to give the Page and its editor the assistance he needs.

Subordinate societies who are in arrears as far as assessments are concerned, should be forced to make amends as soon as possible. The supreme secretary should send bills out each month to the subordinate secretary of the lodge that is behind in its dues. It has been proved that in the case of a society that is behind in its assessments no one is to blame but the officers of the society itself for allowing their lodge to get so far behind. If a member cannot pay his dues one month, but fully intends to pay up his dues, then the subordinate society should help him out, but this should not be allowed for more than a few months. It isn't doing justice to the members who are faithful to their society and manage to pay their dues regularly. The Supreme Office should not al-

As a great corporate body the KSKJ with its record of forty-four years gives convincing proof of its value in the past and of its need in the future. The virtues to which I refer are elemental; they are the finer features of fraternity that have commanded the interest of the organizers, the support and love of our members, and the attention and respect of those who still remain outside our Union.

These elements have existed from the beginning of our race and are a part of human life. They are never without appeal and every human heart responds to their notes of kindness, friendship and love.

Definitely, they are those practical, homely society activities of visiting the sick, comforting the bereaved and ministering to the poor and unfortunate. In short, the performance of works of mercy that benefit and comfort others, and at the same time bring happiness to ourselves. They are directly a part of our purpose and work as a Catholic organization.

Many outstanding activities have been promoted and are being steadily carried forward by the subordinate societies of our KSKJ. They express the initiative and effort of our membership to advance the ideals and objectives of our KSKJ. We all hope these activities will increase through the years.

Every conscientious fraternalist knows that fraternal organizations have, and will continue to play, a very prominent part in providing not alone for their own members, but for the dependent, embarrassed, and distressed citizens of the nation in good times and bad.

The steady influence of thousands banded together for the common good has lightened the burden and suffering of recent years. The resources of men, money and organization have proven to be a stabilizer i. e. a place to turn when need arises. There is a comfortable feeling of security associated with membership in the KSKJ.

During the recent depression the KSKJ was called upon to perform duties for which it was well organized and equipped. It assumed the responsibility that it never intended to assume in days of plenty. It kept members on the rolls in good standing long after they became delinquent, because they had no work and no means to pay. The KSKJ was lenient in this respect because it realized that the first and foremost duty of any fraternal society is to be truly fraternal. Experience has shown that the first earnings a man receives after a period of unemployment are used to pay up his dues to place himself in good standing. In the meantime, the KSKJ carried the responsibility. In spite of the years of hard-

ship the KSKJ has emerged with a new spirit, a new consciousness of its responsibilities, and a new sense of its power to do good.

Realizing all that the Union has accomplished during the past forty-four years, and the possibilities because of its strength, and power of organization that lie before it, let us with the Grace of God strive to surpass by even greater and nobler accomplishments the record that has been written.

Little did the organizers of the KSKJ on April 2, 1894, realize what great strength and power the KSKJ would attain. The Rev. Father Sustersic, Msgr. Josip Buh, Math Brunsky, Josip Stukel, Steve Stanfel, Peter Miketich, John Oberstar, Steve Pasic, John Pakiz, Mike Wardjan and Josip Panian decided to form a Union of Slovenian people; a Union that would improve conditions for their fellow-men, preserve their religion and their mother tongue. Only two of the organizers, Mr. Math Brunsky and Mr. Steve Stanfel are left to participate in the dedication of the cornerstone of the new KSKJ office building. We honor you, and wish you continued health and happiness.

It is the sincere hope that the new KSKJ home office building stand as a monument to the organizers, executive officers, supreme and local, and the entire membership. Let it represent the strength and the power of our members and inspire our youth to carry on the noble ideals of fraternalism, and maintain unyielding adherence to the truths and moral standards that neither agitation or attack can change, nor time destroy.

SOUVENIR BOOKLET

Copies of Souvenir Booklet issued incident the dedication of the cornerstone of our new KSKJ building, July 3, are available and can be had at 15 cents a copy. The price covers the cost and mailing charges.

For your copy write and mail stamps to:

Robert L. Kosmerl
754 N. Hickory St.
Joliet, Ill.

SHOES TO FLY
AT JOLIET PICNIC

Joliet, Ill.—Although this is the age of the automobile and a horseshoe is almost a curiosity, the iron symbol of luck will twirl to a merry whirl, and that at a picnic of St. Anthony's Society, No. 87, to be held July 24 at Math Krall's grounds, 1265 N. Hickory St.

In addition to pitching horseshoes, members will also have an opportunity to play cards as tables will be set. One of the features of the afternoon will be a baseball game, between the married men and the single men. Refreshments will be available.

The committee invites all KSKJ members of Joliet and Rockdale to join the society in this pleasant picnic.

The greatest bore is the person who talks when you want to.

low any society to get into debt beyond \$500, because one that does is just neglecting its duty to the KSKJ.

Next week's issue will bring an article in regard to the rights and duties of the subordinate society officers, according to the present bylaws and the amendments that should be given careful consideration.

Convention Ball
Added to Social
Program

Eveleth, Minn.—A convention ball has been added to the augmented program already scheduled for members, visitors and KSKJ delegates to the KSKJ conclave to be held here next month.

The ball, one of the social highlights on the program, will be held Thursday, Aug. 18. Public dances will also be held Aug. 13 and Aug. 20, Tiny Specht being booked for the affairs.

Arranging the social event are John Hobyen Jr. and Miss Margaret Perushhek, chairmen, assisted by Frank E. Udovich, Joe Bayuk, Edward Miroslavich, Carl Gornik, Anton Udovich Jr., Frank Gornik, Englebert Kauek, Frank Kvaternik, John Debevec, Frank Coz, Anton Erjavec, Louis Postudensek, Frank Longar, Mollie Strahan, Mary Oberstar, Albina Tehovnik, Pauline Primozich, Mrs. Anton Masel, Agnes Erchul, Mrs. Josephine Janesich and Frances Debevec.

A live bank account is worth more than a dead title.

TO RECOMMEND
BYLAW CHANGES

Waukegan, Ill.—The regular monthly meeting of the St. Mary's Society, No. 79, will be held Sunday morning, July 17, after the 8 o'clock Mass, in the school clubrooms. As this will be the last meeting before the convention, many important subjects will be discussed, so every member is asked to be present at this meeting.

During this meeting our secretary, John Hladnik, will also distribute trophies and prizes to the winners of St. Mary's Society who bowled in the recent tourney at Sheboygan.

Attention is also called to all those players who have not returned their basketball suits to please do so immediately.

John A. Cankar.

Marolt tops Golfers

Cleveland, O.—Results of the fourth annual Slovenian golf tournament held at Willowick Country Club July 10: Ed Marolt 76, Ed Golob 78, Herman Stupica 79, Tony Zagar 82, Al Zagar 82, Tony Klaus 82, Harry Gornik 84, Frank Yurglic 85, Ed Znidarsic 87, Al Sinkovic 90, Tom Germack 91, Harry Blatnick 91, Joe Pogacar 95 and Al Makuc 99.

—TELL YOUR FRIENDS—

JOIN

The KSKJ, a
Growing Organization
in the "Millionaire" Class

To Elect Delegate
At Etna Meeting

Etna, Pa.—Our Lady of Lourdes Society, No. 246, is requesting all its members to be present at a special meeting to be held on Sunday afternoon, July 17, at 3 o'clock sharp. This special meeting is for the purpose of voting for a candidate to the coming convention, which will be held next month. Every member should be present.

Those members who have books please return same during week or Sunday, July 17, at the latest.

Anna Krotec, Sec'y.

WE'LL TELL YOU!

Getting out this paper is no picnic.

If we print jokes, people say we are silly;

If we don't, they say we are too serious;

If we clip things from other papers, we are lazy;

If we stick close to the job, we ought to be out hunting up news;

If we go out and try to hustle, we ought to be in the office;

If we don't print contributions, we don't appreciate true genius;

And if we make a change in the other fellow's writeup, we are too critical;

If we don't, we are asleep.

Now like as not some guy will say we swiped this from some magazine!

Well—we did!

EX-OFFICER
PIONEER, WIFE
MARK JUBILEE

Chicago, Ill.—Mr. and Mrs. Anton Gregorich celebrated the 30th anniversary of their marriage July 10 by attending Mass read for their intention and later receiving congratulations and well-wishes of their family, relatives and many friends.

Mr. Gregorich, a former supreme officer of the KSKJ, was married to his present wife, nee Mary Kordez, July 5, 1908. His first wife, nee Catherine Simec, whom he married July 7, 1888, died Nov. 5, 1907. Of the 14 children born to both marriages, seven survive.

As a pioneer coming to Chicago 51 years ago, Mr. Gregorich immediately played an active part in fraternal and civic circles of the Slovenians in America. He was the first president of the first Slovenian loan association, now the Reliance Federal.

For 32 years Mr. Gregorich made his livelihood with the International Harvester Co., and several years ago was pensioned and cited for commendable service.

One of his sons, Joseph Gregorich, is the author of "The Apostle of the Chippewas," a biography dealing with the life and hardships of the saintly Bishop Frederick Baraga.

CHRIST THE YOUTH

The Lesson

What we know of the youth of Christ is very tersely told by St. Luke, after narrating the episode of Christ found among the doctors in the temple at Jerusalem. The Evangelist states simply: "And He went down with them, and came to Nazareth, and was subject to them . . . And Jesus advanced in wisdom and age, and grace with God and men" (ii, 51-52). To many this brief chronicle covering the youth of Christ will appear disappointing. The question might be put: "How can Christ serve as a Model to a young man when His youth is obscured so as to be referred to as the 'hidden life'?" The solution is not so difficult as one might assume. If we had a lengthy account, there would be too much to remember. As it is, we have but a few points to keep in mind. As for the rest, we can more than "read between the lines." For the student, the lesson might be comprised in the words—wisdom and holiness. How Christ manifested these was through charity and obedience. "Being always 'about His Father's business,'" Christ gives us the example of tending to the one business in life—to know God, to love Him and to serve Him.

performance of obedience is that operated through motives rooted in the love of God. This type of subjection of the children of light is not servile, but belongs to the liberty of the sons of God. It frees from error and prevarication which are the unholy aftermath of sin. Obedience quickened by love of God keeps God close to us and brings us close to God. Moreover, the virtue of obedience is comprehensive for the other virtues which flow from the law of God have something

(Continued on Page 8)

VISITORS

La Salle, Ill.—The Misses Christine Gerdovich and Frances Jancer were holiday visitors in Joliet, Ill., attending the laying of the cornerstone of the new KSKJ office building and visiting with friends. They were the guests of Miss Mayme Bucar and Miss Josephine Ramuta.

NOTICE

Canonsburg, Pa.—The Canonsburg Kay Boosters are asked to note that the meeting date of the club has been changed to a week-day, every third Friday of the month. The next meeting will be held Friday night, July 15, at 7:30 p. m. All boosters must attend this meeting, for plans will be made for the coming outing. Also other important matters will be discussed.

John Bevec, Pres.

FOR GOD, HOME AND COUNTRY

By FATHER KAPISTRAN

Worldly-witted Tom Tracy, news-jerk from Manhattan, goes word-witty on the Nazi spy trial: "Because of our moral aloofness to the great international pastime of snoop-look-and-listen, America has become just one vast peak-easy."

Tracy's formula: Let's turn thief to catch the thieves.

Justice Brandeis: "If the government becomes a law-breaker, it breeds contempt for law. To declare that the government may commit crimes in order to secure the conviction of a private criminal would bring terrible retribution."

These "crimes" refer not only to murder and thieving as practiced in international espionage, but even to such demure customs as wire-tapping.

The Constitution of the United States is very much in the spirit and letter of the eighth commandment when it protects the "right of the people to be secure in their persons, houses, papers, and effects, against unreasonable searches and seizures . . ."

More important: there exist methods of securing evidence which methods are not only against the Constitution but against CONSCIENCE.

So much so that governments are never responsible for the spies they employ. If a spy is caught, his government disclaims him, and continues to wear the halo of virtue.

In New York, the defeat of the Dummigan bill, which sought to invalidate illegally procured evidence, means the encouragement of unlawful practices by police officers.

From all of which we conclude that a Godless nation will

be a lawless nation despite swarms of laws.

And a Godless world will be lawless even in the laws which enforce its laws.

We have our choice: a world of penitents seeking God or a planet of thieves chasing thieves.

In confirmation of the relations between governments and their spies we recall the case of Dr. Graves.

Before the World War, he stood in Koenigergratzerstrasse 70, Berlin. Von Tappken spoke: "Well, Doctor, have you made up your mind to enter our service?"

There came a timid protest from Graves: "Yes, provided nothing will be expected of me that is against all ethics."

To which Von Tappken replied: "We make use of the same weapons that are used against us. We cannot afford to be squeamish. The interests at stake are too vast to let personal ethical questions stand in the way. What would be required of you in the first instance is to gain for us information such as we seek. The means by which you gain this information will be left entirely to your own discretion. . . . You will have our organization to assist you, but you must understand that we cannot and will not be able to extricate you from any trouble in which you may become involved. . . . This service is dangerous and no official assistance or help could be given under any circumstances."

Moreover, Graves complains: "When I was captured in England, there were 30,000 marks due me at the Wilhelmstrasse and I can whistle for it now."

The Law of the "Ten Words"

Comprehensiveness

Though God spoke many things to His prophets, He gave Moses only two tablets of stone, the "tables of testimony" which were to be placed in the Ark of the Covenant. If examined carefully and understood well, whatever God commanded will be found to depend on the Ten Commandments engraved on the two tables. The Decalogue, or the law of the ten words, is reducible to two: the commandment of the love of God and that of the love of our neighbor as ourselves, on which depend the whole law and the prophets. "And He showed you His covenant, which He commanded you to do, and the ten words that He wrote in two tables of stone (Deut. iv, 13). These precepts are divinely designed to direct man's relations in a community of men under God. To dwell rightly in this commonwealth, two things are required: the first, that he conduct himself rightly toward the Head of the community; the other, that he comport himself rightly toward his fellows and partners in the community. Hence, the divine law contains commandments governing man's relations toward God and regulating his relations toward his neighbors who live with him under God.

The First Table

To the Supreme Lord of this commonwealth of men, man owes fidelity, reverence and

service. Fidelity to God demands first of all supreme honor to Him alone. Hence we have the command: "I am the Lord thy God . . . thou shalt not have strange gods before Me." Reverence to our Sovereign Master requires that we do nothing injurious to Him. This duty is stressed in the second commandment: "Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain." As subjects of God and receivers of His benefits, man owes Him service. To acquit ourselves of this debt, we have the third commandment, which enjoins the sanctification of the Sabbath in memory of the creation of all things. Those three commandments regulate all our thoughts, words and deeds relative to God. Hence, by the observance of them every act of which we are capable can be performed in the spirit of their observance to be faithful to God, to be reverent toward Him and to serve Him in holiness and justice all our days.

The Second Table

To one's neighbors, a man conducts himself well both in particular and in general. In particular, he may act toward those to whom he is indebted by paying his debts. In this sense we have the commandment enjoining the honor due to one's father and mother. In general, he has obligations toward all men, by doing harm to none, in deed, word or

When a man breaks a rule he is usually censured and all others are warned not to follow the example. But there is one mistake that is outstanding and it happened in 1823. William Ellis in a rugby game picked up the ball and ran for a touchdown. It was a mistake that led to modern football. Now a monument has been erected in his honor of this violation of rules.

When it comes to salvaging and retaining that, all which one possibly can, the bankrupt person who was given permission by a Chicago judge to list his gun as "wearing apparel" takes the cake.

Only 10 per cent of China's 400,000,000 can read and less than 1 per cent subscribe to newspapers.

One writer claims that the movie has made China modern-minded. Poor China!

The miniature candid cameras have nothing on the smallest camera in the world. The apparatus, exhibited in London,

CHANGE YOUR ROUTINE; GET A NEW VIEWPOINT

If you feel that you have about exhausted all sources for new prospects and that you are about to go stale, try changing your routine habits for a few days and see if your jaundiced eye doesn't clear up.

Eat lunch at a new place. Buy gas at a different station. Go home a different way. Play golf at a different club. Turn down the usual Saturday night bridge with the same old crowd and attend some civic function. You may run into friends and acquaintances you haven't seen for years and you're bound to freshen up your hang-dog feeling, for new faces and new places will give you a new outlook and may even suggest new ideas for the prospects that are hanging fire.

thought. By deed, harm may be done to one's neighbor, touching his person, that is, to his personal existence, and this is forbidden in the precept: "Thou shalt not kill." Sometimes harm may be done to a person united to one as to the propagation of offspring and this is ruled against by the enjoinder: "Thou shalt not commit adultery." Injury must not be done to another in his possessions and hence we are ordered: "Thou shalt not steal." Harm done by words is prohibited when it is said: "Thou shalt not bear false witness against thy neighbor." Finally, harm in thought is prohibited by the commands: "Thou shalt not covet . . ." The law of life is embraced in these "ten words." Their observance is necessary to salvation, for Christ has said: "If thou wilt enter into life keep the commandments" (Matt. xix, 17).

A SMILE

A smile is quite a funny thing, It wrinkles up your face, And when it's gone you'll never find

Its secret hiding place— But far more wonderful it is To see what smiles can do. Smile at one—he smiles at you, And so one smile makes two.

The world owes every man a living, but some folks are mighty poor collectors.

FACT, FANCY, AND WHAT!

about the size of a man's thumbnail, has a lens the size of a watchmaker's jewel. And here's more for size and for your stomach, a new electrical camera small enough to be swallowed and efficient enough to give one a birdseye view of the stomach.

What's the score? One hundred thousand accidents per year caused by sleeping drivers. Motto: There's no place like home to go to sleep. And the batting average for motorists who nip the bottle is two kills or injuries to two persons per accident as compared to the motorist who does not.

Why go to war? Cheer up! If the present rate of traffic fatalities continue, one-third of the persons born in this country will be fatally or seriously injured in traffic.

They laughed when you sat down to play? They didn't know that a pianist must think fast and execute 60 mental

KAY JAY NINE WINS SECOND CONSECUTIVE TILT

Cleveland, O.—With Kuznik leading the field in hits, the Newburg KSKJ boys clipped the wings of the Flyers, 9 to 3, in a regular Class E tilt last Sunday.

Stahtihar was on the mound for the Kay Jays, while Cigoj was behind the bat.

The victory was the second in a row for the Jays. Two weeks ago they set back the Buckeye Merchants, 5 to 3.

VISITOR

Joliet, Ill.—Miss Helen Rozich spent the Fourth of July at Starved Rock, Illinois State Park, and came home with a grand souvenir.

IMPORTANT MEETING

Salida, Colo.—Members of Holy Cross Society, No. 217, are urged to attend the meeting of the society July 17, 2 p. m., at the home of the secretary, 225 E. St.

The meeting will be important, for it will include discussion on recommendations for changes in the bylaws. It will be the first time the society will be represented at a KSKJ convention, for it was organized this year.

Refreshments will be served after the business session.

"How can men be brothers if they have no common Father? And how can there be brotherliness among men if they are not brothers?"—The Light of the East.

NOTICE!

Delegates—Visitors

Delegates and visitors to the next regular KSKJ convention to be held in Eveleth, Minn., this August are requested to make early reservations for housing or hotel accommodations.

Reservations can be made by writing to:

Anton Samson
502 Adams Ave.
Eveleth, Minn.

or
Miss Louise Intihar
214 Monroe St.
Eveleth, Minn.

The committee in charge urges that reservations be made at the earliest possible time.

operations a second. If you played "You're a Sweetheart, etc." you probably got an encore!

Themistocles, an Athenian general and statesman, could call by name each of the 20,000 inhabitants of Athens. Maybe they all owed him money, or maybe he was always running for office.

And while on debts, if you happen to forget to pay a debt don't feel that you are below average intelligence and have poor retention. Some good minds have poor memories. And if your memory is poor you can possibly blame it to excessive use of alcohol, tobacco, or insufficient sleep.

In the KSKJ it's a bowling tournament; in France the major sport is a bicycle race which half the country turns out to see.

This column may or may not be continued, depending, of course, on the humidity, heat, vacation(?), and most of all dog days.

MEETING NOTICE

Joliet, Ill.—St. John the Baptist Society, No. 143, will hold its regular monthly meeting Sunday, July 17, at 2 p. m., in the old school hall. All members are asked to attend this meeting.

Also at this meeting we will hear the report from the trustee, of what progress our society has made in the last six months.

Frank Buchar, Sec'y.

Christ the Youth

(Continued from page 7)

of obedience in their exercise. This obedient fulfillment of the law is secured through generosity, a characteristic so desirable in youth which is delightfully uncalculating. God loves a cheerful giver and He affords His aid in the giving. Witness the words of the Psalmist: "I have fun the way of Thy commandments, when Thou didst enlarge my heart" (cxviii, 32).

Advancement in obedience

Youth is a time of preparation for life. In this, Christ furnishes us a luminous example. In His gospel He states: "He that shall do and teach, he shall be called great in the kingdom of heaven" (Matt. v, 19). Accordingly, Christ practiced first what He preached later, and this began in His youth. So the youth, to be formed after the example of Christ, must keep in mind that the youthful Christ did all those things, according to His age and condition in life at Nazareth, that He propounded later in His public life as the way of life for mankind. While Christ was obedient in His youth, that obedience perdured through His life and He was obedient even unto death. So it must be with us. If we want to be obedient until God calls us to render an account of our stewardship, we must, like Christ, be obedient through all our days. "As the days of thy youth, so also shall thy old age be" (Deut. xxxiii, 25). Wisely does the inspired writer counsel: "My son, from thy youth up receive instruction, and even to thy grey hairs thou shalt find wisdom" (Eccles. vi, 18). Like Christ, let us be about our Father's business. Doing His holy will in youth, you will be excellently prepared to follow the divine will all the days of your life.

Confessions of a Globetrotter

DORIS MARIE HUNTER

Three hours pass quickly when one is with friends and in almost no time at all we were in Rome. I am not quite sure whether we followed the rain or whether the rain pursued us, but, at any rate, we met again at the station, and I must say it certainly was a wet welcome.

The Canadians were the ones to be pitied, for they had to look for a suitable lodging place in this weather. We wished them luck and then squeezed into a tiny green taxi and drove to the Gregorian University, where the scholastics were to say. The driver took their baggage up the stairs and the young men were readily admitted.

In a few moments the one who had appointed himself my guardian returned and we drove across the city to Casa Pio, a home for young women conducted by the Sisters of Notre Dame, members of the same order as are the nuns who teach me at Notre Dame Academy here in Cleveland.

My teachers had written of my visit beforehand, and when my escort told the portress who I was, she was all smiles. Unfortunately, the English-speaking sisters were away on a business trip and wouldn't be back that week, and thus I was in a dilemma, since I knew neither Italian nor German and my French didn't seem adequate to carry on a lengthy conversation. My friend made the necessary explanations in Latin, and then left me for the night with a promise to call in the morning.

The sisters treated me like a queen, showed me the best room and with the aid of sign-language explained that dinner would be ready in a few minutes.

I was thrilled. Practically alone in a strange city, in the care of strange, but kind sisters, I couldn't help thinking that it was going to be a most exciting adventure. Early the next morning I awakened and lay wondering when a sister would knock at my door to tell me it was time for Mass, but no one disturbed my supposed slumbers. Finally I jumped out of bed and a few minutes later tripped gaily down the stairway as if it were my own home. I asked the sister in charge why no one had called me.

"Oh," she said, "the little one has to rest, no?" I tried to explain that I wasn't the least bit tired, but in vain, for she couldn't understand.

I breakfasted alone in a high-backed chair, on a hand-carved table in a large formal dining room. This home was the former residence of a duke and all the furnishings had a certain distinctness that seemed fitting for nobility.

A vivacious little French student showed me the lovely gardens with tiny grottoes here and there half hidden by hanging vines and shrubs.

The scholastics paid me a visit at 10 and said they were having a hard time making arrangements, for the English-speaking Jesuits at the university were in retreat and so all their conversation had to be carried on in Latin.

After they left, I was introduced to a young woman who was to act as my guide through Rome. Carla, a native of Austria, was staying in the city temporarily, and amused me immensely with her "pigeon-toed" English which she had acquired in her restaurant.

We took a walk, did some window shopping and chuckled inside when I saw their concep-

tion of a "Shirley Temple" doll in a show window.

The quietness of this large city was very noticeable. No honking of horns was heard and there really wasn't any need for it, because the traffic was so well regulated. The sidewalks are narrow and so the pedestrians going eastward walked on the north side of the street and those westward took the other side.

Somehow or other, we got on the wrong side of the street. We weren't aware of our error, however, until a sturdy, black-shirted policeman pointed out our offense and we crossed sheepishly to the other side.

At every intersection there was a traffic light or a cop, sometimes both. No one dared to jaywalk. No one dodged in and out between the automobiles; the people crossed at the designated crossings.

The entire system is conducive to good order, but at times it was vastly inconvenient.

Another outstanding feature about Rome was its cleanliness. No papers and other bits of trash flew about. The people had rubbish containers in various places, and they used them! Why, even to throw an insignificant little gum-wrapper carelessly to the ground seemed a crime, but, of course, some forgot themselves occasionally, and for those the street cleaners were constantly at work.

While waiting for a tram one morning, we, as did many others, bought a large bag of grapes from one of the many conventionally situated little stands. No sooner did we drop the little stems by the curb, when along came a man with broom and dustpan and swept it up.

I marveled at the immaculateness of it all, but, as I was told, it wasn't always that way. This is just one of the many improvements Mussolini has introduced into Italy, and the people are healthier and happier as a result.

A visitor in Rome really has so much to see that three days in which to see it amounts to about as much as an appetizer does to a meal; you get a taste of it and want to go on.

In order not to miss any of the important things, I bought a guidebook and checked off the places I wanted to see. St. Peter's, St. Mary Major's and a few of the other famous basilicas; the Colosseum, Forum, Pantheon, and a trip through the catacombs, and Art Gallery were the "musts" on my list; while I had set my heart on seeing Pope Pius XI.

I had the pleasure of meeting Archbishop Pizzardo, to whom I had a letter of introduction from Bishop Joseph Schrembs of Cleveland, asking for a private audience with the Supreme Pontiff. This privilege, however, could not be granted, for, owing to his ill health, the Pope had dispensed with all private audiences; but it was my good fortune, nevertheless, to be included among other pilgrims in a general audience.

VISITORS

Detroit, Mich.—Mr. and Mrs. Anthony Terlep of 6485 Reissman St. were Independence Day visitors in Joliet and Rockdale, Ill. Both Mr. and Mrs. Terlep are former residents of Joliet.

It is easy to economize when you are broke.